

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 11. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1915

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Μάννα με τοὺς ἐννιά σου γιούσ και με τὴ μιά σου κόρη
Τὴν κόρη τὴ μοτάκριβη τὴν πολυγαγατημένη,
Τὴν εἶχες δώδεκα χρονῶ κ' ἥλιος δὲ σοῦ τὴν εἶδε!
Στὰ σκοτεινὰ τὴν ἔλουζες, στ' ἀφεγγα τὴν ἐπλέκες
Στ' ἄστροι και στὸν αὐγερινὸ ἔφτιανες τὰ ογουρά της.
Ὅπου σοῦ φέγγαν προξενίαν ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα
Νὰ τὴν παντρέψεις τὰ μακρονὰ, πολὺ μακρονὰ στὰ ξένα.
Οἱ ὄχτῶ ἀδελφοὶ δὲ θέλοντε και ὁ Κωσταντῖνος θέλει
— «Δός τηρε, μάνα, δός τηρε, τὴν Ἄρετὴ στὰ ξένα,
«Στὰ ξένα κεὶ ποὺ περπατῶ, στὰ ξένα ποὺ πηγαίνω,
«Ἄν πᾶμε μεῖς στὴν ξενιτιά, ξένοι νὰ μὴν περνοῦμε.»
— «Φρόνιμος εἶσαι, Κωσταντῆ, μ' ἄσκημα ἀπιλογῆθεις.
«Κε' ἂ μῶρτσι, γιέ μου, θάνατος, κε' ἂ μῶρτσι, γιέ μου,
ἀρρώστια,
«Κε' ἂν τύχει πίκρα ἢ χαρὰ ποῖός θὰ μοῦ τήνε φέρει;»
— «Βάνω τὸν οὐρανὸ κριτὴ και τοὺς ἁγιοὺς μαρτύρους,
«Ἄν τύχει κ' ἔρτσι θάνατος, ἂν τύχει κ' ἔρτσι ἀρρώστια,
«Ἄν τύχει πίκρα γιὰ χαρὰ, ἐγὼ νὰ σοῦ τὴ φέρω.»

Και σὰν τὴν ἐπαντρέψαν τὴν Ἄρετὴ στὰ ξένα,
Και μῆκε χρόνος δίσεχτος και μῆνες ὠρμισμένοι
Κ' ἔπεσε τὸ θανατικὸ, κε' οἱ ἐννιά ἀδελφοὶ πεθάναν,
Βρέθηκε ἡ μάννα μοναχὴ σὰν καλαμιὰ στὸν κάμπο.
Στ' ὄχτῶ μνήματα δέρονται, σ' ὄχτῶ μοιρολογαί,
Στοῦ Κωσταντῖνου τὸ θαρτὸ τὶς πλάκες ἀνασηκάνει.
— «Σήκω, Κωσταντινάκη μου, τὴν Ἄρετὴ μου θέλω!
«Τὸ τάξιμο ποὺ μοῦταξες πότε θὰ μοῦ τὸ κάνεις;
«Ἀνάθεμά σε, Κωσταντῆ, και μυριανάθεμά σε,
«Ὅπου μοῦ τὴν ἐξώριζες τὴν Ἄρετὴ στὰ ξένα!
«Τὸν οὐρανὸ βαλες κριτὴ και τοὺς ἁγιοὺς μαρτύρους
«Ἄν τύχει πίκρα γιὰ χαρὰ νὰ πᾶς νὰ μοῦτὴ φέρεις.»
Ἀπὸ τὸ μυριανάθεμα και τὴ βαρειά κατάρα,
Ἡ γῆς ἀναταράχτηκε κε' ὁ Κωσταντῆς ἐβγήκε.
Κάνει τὸ σόννεφο ἄλογο και τ' ἄστρο χαλινάρι,
Και τὸ φεγγάρι συντροφιὰ και πάει νὰ τῆς τὴ φέρει.
Παίρνει τὰ ὄρη πίσω του και τὰ βουνὰ μπροστά του.

Βρίσκει τὴν κ' ἔχτενίζονταν ὄξου στὸ φεγγαράκι.
Ἄπο μακριὰ τὴ χαιρετᾷ κε' ἀπὸ κοντὰ τῆς λέγει,
— «Ἄντε ἀδελφῆ, νὰ φύγομε στὴ μάννα μας νὰ πᾶμε.»
— «Ἄλλιμονο ἀδελφάκι μου και τί εἶναι τούτῃ ἡ ὥρα;
«Ἄν ἴσως κ' εἶναι γιὰ χαρὰ νὰ στολιστῶ και νὰρθω,
«Κε' ἂν εἶναι πίκρα, πῆς μοῦ το, νὰ βάλω μαυραναῖθω.»
— «Ἐλα Ἄρετὴ στὸ σπίτι μας και ἄς εἶσαι ὅπως και ἂν
εἶσαι.»

Κοντολνγίζει τ' ἄλογο και πίσω τὴν καθίζει.

Στὴ στράτα ποὺ διαβαίνατε πουλάκια κελαιδοῦσαν.
Δὲν κελαιδοῦσαν σὰν πουλιὰ, μήτε σὰ χελιδόνια,
Μόν κελαιδοῦσαν κ' ἔλεγον ἀνθρωπινὴ ὁμιλία.

— «Ποῖός εἶδε κόρην ὁμορφή νὰ σέρονει ὁ πεθαμένος!»
— «Ἄκουσες, Κωσταντῖνε μου, τί λένε τὰ πουλάκια;»
— «Πουλάκια εἶναι κε' ἄς κελαιδοῦν, πουλάκια εἶναι
κε' ἄς λένε.»

Και παρεκεὶ ποὺ πηγαιναν κε' ἄλλα πουλιὰ τοὺς λένε,
— «Δὲν εἶναι κριμα κε' ἄδικο, παραξένο, μεγάλο,
«Νὰ περπατοῦν οἱ ζωντανοὶ με τοὺς ἀπεθαμένους!»
— «Ἄκουσες, Κωσταντῖνε μου, τί λένε τὰ πουλάκια,
«Πῶς περπατοῦν οἱ ζωντανοὶ με τοὺς ἀπεθαμένους.»

— «Ἀπρίλλης εἶναι και λαοῦν και Μάης και φωλεῦσιν.»
— «Φοβοῦμαι σ' ἀδελφάκι μου, και λιβανιὲς μυρίζεις.»

— «Ἐχτὲς βραδὲς ἐπήγαμε πέρα στὸν ἅη Γιάννη,
«Κ' ἐθύμισαέ μας ὁ παπὰς με περισσὸ λιβάνι.»

Και παρεμπρός ποὺ πήγατε, κε' ἄλλα πουλιὰ τοὺς λένε,
— «Γιὰ ἰδὲς θάμα κε' ἀντίθαιμα ποὺ γίνεται στὸν κόσμω,
«Τέτοια πανώρια λυγερὴ νὰ σέρονει ὁ πεθαμένος!»

Τ' ἄκουσε πάλι ἡ Ἄρετὴ και ῥάγισε ἡ καρδιά της.
— «Ἄκουσες, Κωσταντῆ μου, τί λένε τὰ πουλάκια;»

— «Ἄφησ' Ἀρέτω, τὰ πουλιὰ κε' ὅ,τι κ' ἂ θελ' ἄς λέγουν.»
— «Πῆς μοῦ ποῦ εἶναι τὰ κάλλη σου, και ποῦ εἶν' ἡ
λεβεντιά σου,

«Και τὰ ξανθὰ σου τὰ μαλλιά και τὸ μορφο μουστάκι;»
— «Ἐχω καιρὸ π' ἀρρώστησα και πῆσαν τὰ μαλλιά
μου.»

Αὐτοῦ σιμὰ, αὐτοῦ κοντὰ στὴν ἐκκλησιὰ προφτάνουν,
— «Πήγατε, πήγατε Ἄρετὴ, πήγατε μες στὸ σπίτι,

«Κ' ἐγὼ πάγω νὰ κοιμηθῶ, γιατί εἶμαι ἀγροπνησμένος.»
 Βαριά χτυπᾷ τ' ἀλόγου του κι' ἀπὸ μπροστά της χάθει.
 Κι' ἀκούει τὴν πλάκα καὶ βροντᾷ, τὸ χῶμα καὶ βόϊζει.
 Κινάει καὶ πάει ἡ Ἀρετὴ στὸ σπίτι μογαχὴ της.
 Βλέπει τοὺς κήπους της γυμνοὺς, τὰ δέντρα μαραμένα,
 Βλέπει τὸ μάλισαμο ξερὸ, τὸ καρνοφύλλι μαῦρο,
 Βλέπει μπροστά στὴν πόρτα της χορτάρια φντρομένα.
 Βρίσκει τὴν πόρτα σφαλιστὴ, καὶ τὰ κλειδιά παρμένα
 Καὶ τὰ σπιτοπαράθυρα ποῦταν ἀραχνιασμένα.
 Χτυπᾷ τὴν πόρτα δυνατὰ, τὰ παραθύρια τρίζουν.
 — «Ἄν εἶσαι Χάρος, διάβαινε, κι' ἄλλα παιδιά δὲν ἔχω.
 Ἡ δόλια ἡ Ἀρετούλα μου λείπει μακριὰ στὰ ξένα.»

— «Σήκω, μαννούλα μου ἄνοιξε, σήκω, γλυκειά μου μάννα.»
 — «Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ποῦ μοῦ χτυπάει καὶ μὲ φωνάζει μάννα;»
 — «Ἄνοιξε, μάννα μου, ἄνοιξε κ' ἐγὼ εἶμαι ἡ Ἀρετὴ σου.»

Κατέβηκε, ἀγκαλιάστηκαν κι' ἀπέθαναν κ' οἱ δύο.

Διασκευὴ κατὰ τὴν συλλογὴν τοῦ
 Κυρίου Πολίτη, σελ. 138 καὶ τοῦ
 Passow σελ. 394 καὶ 396.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ

Σωριασμένη χάμω, ἔμπρὸς στὸ ἅγιο εἰκό-
 νισμα τῆς Παναγίας, προσεύχονταν καὶ
 παρακάλοῦσε.

Γιατὶ στὰ βουνὰ, ἐκεῖ πέρα μακριὰ, τὸ
 κανόνι βοοῦσε καὶ τὸ τουφέκι ἔπερτε πυκνὸ,
 καὶ ὁ ἀδελφός της εἶχε φύγει, ντυμένος στὸ
 χακί, μὲ τὸ τουφέκι στὸν ὄμο, γιὰ νὰ ξε-
 πλύνει αὐτὴ τὴ φορὰ τὴ ντροπὴ τοῦ ἄλλου
 πολέμου.

— «Παναγία μου λυπήσου... Μὴν πάθει
 τίποτα ὁ ἀδελφός μου! Εἶνε τόσο ἔμορφος,
 καὶ τόσο παλημάρι...»

Ἀπὸ τοὺς πρώτους εἶχε φύγει, πρὶν ἀκό-
 μα τὸν φωνάξουν. καὶ τώρα τὸν ἤξερε ἐκεῖ
 ἀπάνω, ἐκεῖ ποῦ βοοῦσε τὸ κανόνι καὶ ποῦ
 ἔπερτε πυκνὸ τὸ τουφέκι..

Καὶ ἤλθε ὁ Χάρος μπροστά της μὲ τὴν
 κορτερὴ του κόσσα.

— «Λυπήθηκα τὰ δάκρυά σου», τῆς
 εἶπε, «καὶ ἤλθα νὰ σοῦ πῶ νὰ διαλέξεις
 ποιὸν νὰ θερίσω στὴ θέση τοῦ ἀδελφοῦ
 σου;»

— «Ποιόν;» ἔκανε κείνη, ποῦ δὲν πί-
 στεψε τ' αὐτιά της, «Ἄχ, Χάρο μου, ὅποιον
 θέλεις πάρε, μὰ λυπήσου τὸν ἀδελφό μου!

— «Δὲν ἔχει ὅποιον θέλεις, λέγε
 ποιὸν νὰ θερίσω;»

Ἡ κόρη τώρα ἔτρεμε.

— «Μὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ πάρεις καὶ καλὰ
 κάποιον;»

— «Ἄμὲ πῶς ἀλλοιῶς;»

— «Ἐ, πάρε ὅποιον θέλεις! Μὴ μὲ ρωτᾷς
 ἔμένα!»

— «Ἄν πάρω ὅποιον θέλω, θὰ πάρω
 τὸν ἀδελφό σου, γιατί εἶνε νὰ πέσει σήμερα
 ἀπὸ βόλι· μὰ τόσο κλάμα ἔκανες καὶ τόσα
 παρακάλια, ποῦ σὲ σπλαχνίστηκα, καὶ πέρασα

ἀπὸ δῶ νὰ σοῦ τὸ πῶ. Λέγε γρήγορα τώρα,
 ποιὸν νὰ θερίσω στὴ θέση του;»

— «Πάρε ..πάρε...» ἔκανε ἡ κόρη, καὶ τὰ
 χεῖλια της ἔτρεμαν, «πάρε κανέναν Τοῦρκο..»

Ὁ Χάρος γέλασε, καὶ ἡ ἐκκλησία ὄλη
 βόησε καὶ ἀντήχησε τὸ νεκρικό του γέλοιου.

Ἡ κόρη ἀνατρίχιασε κ' ἔκρυψε τὸ πρό-
 σωπό της.

— «Δόξα δὲ θέλησε ὁ ἀδελφός σου; Ἡ
 δόξα μ' αἶμα ἀγοράζεται.»

— «Πάρε αἶμα Τοῦρκικο ὅσο θέλεις...»

— «Δὲν πληρώνεται μ' αἶμα ἐχθρικό.»

— «Ἄχ, θεέ μου!» ἔκανε ἡ κόρη, «διά-
 λέξε λοιπὸν ἐσύ!»

— «Καλὰ!» εἶπε ὁ Χάρος, «κύταξε δῶ.»

Ἐμπρὸς στὰ μάτια της ἔβγαλε ἓνα καθρε-
 πτάκι, καὶ μέσα εἶδε ἡ κόρη μιὰ μάχη,
 τουφέκια χιλιάδες ποῦ φλόγιζαν, καὶ σπαθιά
 ποῦ γιάλιζαν, καὶ ἄλογα ἀφροισμένα ποῦ
 ἔσερναν τὰ μαῦρα κανόνια· καὶ δεξιὰ ἓνα
 σωρὸ ἄντρες ποῦ ἔτρεχαν μπροστά. Ἦταν ὅλοι
 ντυμένοι χακί, μὲ τὸ στέμμα στὸ πηλίκιο
 καὶ τὸ τουφέκι στὸ χέρι, καὶ ἀνάμεσά τους
 ἀναγνώρισε τὸν ἀδελφό της.

Ἐβγαλε μιὰ φωνὴ καὶ σκέπασε πάλι τὰ
 μάτια της, μὰ ὁ Χάρος ἐπέμεινε:

— «Κύταξε καλὰ», εἶπε, «εἶνε γραφτὸ,
 ὅλους αὐτοὺς ὅσους βλέπεις δεξιὰ, νὰ τοὺς
 θερίσω μὲ μιᾶς· μὰ σὺ δὲ θέλεις, διάλεξε
 τοὺς ἄλλους ποῦ εἶνε ἀριστερὰ, καὶ τοὺς
 θερίζω αὐτοὺς ἀντὶ τοὺς πρώτους. Θέλεις;
 Ὑπόγραψε.»

Καὶ μπροστά της ἄπλωσε ἓνα κίτρινο
 χαρτί καὶ τῆς ἔδωσε ἓνα καλάμι αἱματο-
 βαμμένο.

Πῆρε ἡ κόρη τὸ καλάμι, μὰ τὸ χέρι της
 ἔτρεμε τόσο ποῦ δὲν μπόρεσε νὰ γράψει.

— «Και αὐτοί... αὐτοὶ οἱ ἄλλοι ἀριστερὰ δὲν ἔχουν ἀδελφές;»

— «Βέβαια ἔχουν, καὶ ἀδελφές καὶ μάννες. Καὶ ὁ ἕνας, βλέπεις; αὐτὸς ὁ ξανθὸς μὲ τὰ μαῦρα μάτια; Ἔχει γυναῖκα νέα καὶ ἔμορφη, ποὺ τὴ στεφανώθηκε μιά μέρα πρὶν φύγει, καὶ εἶνε δεμένες μαζί οἱ μοῖρες τους.»

— «Πῶς μαζί;»

— «Μὲ τὴν ἴδια κοσσιὰ ποὺ θὰ θερίσω ἐκεῖνον θὰ ρίξω καὶ κείνην στὸ τάφο.»

— «Ἄχ, μὴν τὸ κάνεις!»

— «Εἶνε γραφτό.»

— «Μὴν τὸν σκοτώσεις, λοιπόν! Ἄφησέ τον καὶ αὐτὸν νὰ ζήσει!»

— «Ποιὸν ἄλλο νὰ πάρω στὴ θέση του; Νὰ αὐτὸς ἐκεῖ ὁ μικρὸς χλωμὸς ἔχει φάγει τὰ παιδικὰ του χρόνια στὴ μελέτη καὶ στὴ δουλειά, μὲ τὴ χήρα μάννα του, ποὺ παιδεύτηκε καὶ πείνασε ὡς ποὺ νὰ τὸν μεγαλώσει καὶ τώρα θὰ βγάλει μιὰν ἀνακάλυψη, ποὺ θὰ τοὺς φέρει πλούτη καὶ τιμὴ καὶ δόξα...»

— «Μὴν τὸν κόψεις γιὰ τὸ Θεὸ, καὶ αὐτόν! Ὅχι! ἄφησέ τους αὐτοὺς νὰ ζήσουν!»

— «Λοιπὸν τοὺς ἄλλους προτιμᾷς, ἐκεῖ μέσα στὸ βᾶθος;»

— «Ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἀδελφές καὶ μάννες;»

— «Βέβαια ἔχουν· καὶ ὁ ἕνας ἐκεῖ μπροστὰ ποὺ ρίχεται σὰ λεοντάρη, βλέπεις, μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι; Ἔχει δίκαιο ν' ἀψηφᾷ τὰ βόλια, δὲν εἶνε γραφτό του νὰ πάγει σήμερα. Μὰ σὰ θέλεις μὲ μιᾶς τὸν θερίζω, καὶ τὸν παίρνω ἐνα βόλι στὴν καρδιά. Νὰ, ἐκεῖ ἴσα-ἴσα ποὺ βλέπεις ἐνα τετραγωνάκι μικρό· ξέρεις τί εἶνε; Εἶνε ἡ εἰκόνα τοῦ παιδιοῦ του, ἐνα ξανθόμαλλον κοριτσάκι ποὺ δὲν γνώρισε μάννα γιὰτὶ τοῦ τὴν πῆρα σὰ γεννήθηκε.»

— «Ἄχ, μή! φώναξε ἡ κόρη κλαίγοντας, μὴν τὸν πάρεις ἀπὸ τὸ παιδί του! Ποιὸς θὰ τὸ ἀγαπᾷ σὰ σκοτώσεις τὸν πατέρα;»

— «Πάντα κάποιος θὰ κλάψει. Ἔλα, διάλεξε λοιπὸν, ποιὸν θεὸς νὰ πάρω; Βιάζομαι.»

— «Πάρε κανέναν περιττό...»

— «Ξέρεις κανέναν; Πές μου τον.»

— «Δὲν ξέρω· μὰ ἂν εἶνε κανένας ἔρημος.»

— «Θέρισα κ' ἐρήμους, μὰ εἶνε λίγοι. Ὅλοι αὐτοὶ ποὺ βλέπεις ἔχουν μάννα, γυναῖκα ἢ παιδί. Ἔλα κόρη, ἀποφάσισε ποιὸν νὰ θερίσω;»

— «Πάρε με μένα καὶ λυπήσου τους αὐτούς!»

— «Ἔσένα;» Ὁ Χάρος πάλι γέλασε, καὶ πάλι ἡ ἐκκλησιά, ἔστειλε πίσω, σὰ κλαγγή, τὸ παγωμένο γέλιο. Τί νὰ σὲ κάνω σένα! Αὐτοὺς θέλω, ποὺ τὴ Δόξα κυνηγοῦν, ἔτσι ποὺ τοὺς βλέπεις νὰ τρέχουν· μὰ ὁ φόρος τῆς Δόξας εἶνε αἷμα, αἷμα καὶ δάκρυα, ποὺ νὰ χύνονται ποτάμι. Στὸν ἄλλο πόλεμο τὸ ἴδιο δὲν ἔκλαψαν ὅλες ἡ μαννάδες, σὰν ποὺ κλαῖς ἐσὺ τώρα; Καὶ τὸ ἴδιο δὲν τις λυπήθηκα, καὶ τὰ παιδιά τους τᾶστεῖλα ὅλα πίσω, γερὰ καὶ ἀδόξαστα; Θέλεις τὸ ἴδιο νὰ κάνω καὶ τώρα; Νὰ, φθάνει νὰ γυρίσω τὸν καθρέπτη καὶ θὰ τὸ βάλλουν στὰ πόδια...»

Κι' ἀπλωσε ὁ Χάρος τὸ χέρι.

Μὰ μὲ μιᾶς πετάχθηκε πάνω ἡ κόρη.

— «Ὅχι! Μὴ μᾶς λυπηθεῖς! Καὶ πάρε ὅσους θέλεις!»

— «Λέγε, κόρη, γρήγορα, βιάζομαι νὰ φύγω· ποιὸν θέλεις νὰ θερίσω; Τοὺς ἀριστεροὺς μὲ τὸν νιοπάντρο, ἢ τοὺς ἄλλους ἐκεῖ στὸ βᾶθος;»

— «Νὰ κλάψουν χῆρες, μάννες καὶ ὄρφανά: ὄχι πάλι ἐγὼ καλύτερα, ἀφοῦ ἦτανε γραφτό...»

Δὲν πρόφθασε ν' ἀποπεῖ τὸ λόγο καὶ ὁ Χάρος μ' ἐνα φτερούγισμα ποὺ πάγωσε τὴν ἐκκλησιά, πέταξε κ' ἔφυγε, ἀδράχοντας τὴν κόσσα του.

Χάμω εἶχε μείνει τὸ καθρεφτάκι, καὶ ἡ κόρη ἔσκυψε καὶ τὸ κύταξε μὲ τὴν καρδιά παγωμένη ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ Χάρου.

Μὰ δὲν εἶδε πιά μάχη, οὔτε τουφέκια, οὔτε κανόνια.

Χιόνια μόνο πολλὰ σκέπαζαν τὴ γῆ, καὶ ἦταν νύχτα, καὶ κάπου, κάπου λεκέδες μαύριζαν στὴν ἀπέραντη ἀσπροῖλα. Ἔσκυψε πιὸ κοντὰ καὶ ξεχώρισε τοὺς λεκέδες ἦταν σώματα ντυμένα μὲ κακί. Κ' ἐκεῖ, δεξιά, ὅπου εἶχε πρωτοδεῖ τὸν ἀδελφὸ της, σωροὶ ἦταν πεσμένα παληκάρια, σὰν τὰ στάχια ποὺ τὰ θέρισε ἡ κόσσα.

Μὰ πάνω τους φτερούγιζε κάτι ἄσπρο, κάτασπρο, πιὸ ἄσπρο καὶ ἀπὸ τὰ χιόνια, γιὰτὶ ἦταν πιὸ φεγγερὸ, καὶ χαμήλωσε, χαμήλωσε καὶ ἀκούμπησε στὰ τρυπημένα κορμιά ἐνα στεφάνη δάφνη.

Καὶ ἡ κόρη, πνιγμένη στοὺς λυγμούς, ἀναγνώρισε τὴ Δόξα, καὶ ἀνάμεσα στὰ πεθαμένα παληκάρια ξεχώρισε τ' ἀχνὸ πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ της.

Ἀλεξάνδρεια.— Μάρτιος 1913.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Πολλοί γονεῖς διατάζουν νὰ στείλουν τὰ τέκνα των εἰς τοὺς Προσκόπους διότι φροβούνται μήπως τὰ μικρὰ (διότι ἰδίως περὶ αὐτῶν πρόκειται) παρασυρθοῦν ὑπὲρ τὸ δέον ἀπὸ τὰ θέλητρα τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ καταναλώσουν χάριν αὐτοῦ μέρος ἀπὸ τὸν καιρὸν τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ καταναλώσουν διὰ τὰ μαθήματα.

Εὐθὺς ἀμέσως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατ' ἀρχὴν τοιοῦτος κίνδυνος δὲν ὑπάρχει. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι, ὅπως εἶπομεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρίδιον, οἱ Ἀρχηγοὶ Ὁμάδος φροντίζουν νὰ ἐπιτηροῦν τὴν εἰς τὸ σχολεῖον ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν τοῦ νεαροῦ προσκόπου, λαμβάνεται ἐκ μέρους τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν γενικώτερον μέτρον ὅπως ἀποσοβηθῇ ὁ τοιοῦτος κίνδυνος, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν μαθήματα αἱ συγκεντρώσεις τῶν Ὁμάδων γίνονται πολὺ ἀραιότερα.

Ἐὰν ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν νέον μαθητὴν νὰ διαθέσῃ τὰς Κυριακὰς καὶ ὀρισμένας ἑορτὰς ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ, ἢ τοιαύτη ἀπαιτήσις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολικὴ οὔτε καὶ νὰ βλάβῃ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ νέου εἰς τὰ μαθήματα, διότι κατὰ κανόνα οἱ μαθηταὶ ἀφιερώνουν τὰς τοιαύτας ἡμέρας διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν μαθημάτων των. Ἄλλως τε ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ μαθητὴς ἔχει ἀνάγκην νὰ διαθέσῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἡμέραν τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς Ὁμάδος εἰς προπαρασκευὴν μαθημάτων, αὐτὸ δύναται εὐκόλως νὰ πράξῃ, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ κατόπιν εἰς τὸν Ἀρχηγόν του σημείωσιν ἀπὸ τὸν γονεῖα ἢ κηδεμόνα ὅτι διὰ τοιοῦτον λόγον ἔλειψεν.

Ἐὰν δὲ παραδεχθῶμεν, ὅπερ πρὸς στιγμὴν θεωρῶ ὅτι εἶνε ἀσυζήτητον, ὅτι δηλαδὴ τὰ μαθήματα ποτὲ δὲν πρέπει (κατὰ τὴν κατωτάτην καὶ μέσῃν ἐκπαίδευσιν) νὰ γίνονται τόσο πολυάριθμα καὶ καταθλιπτικά

ὥστε νὰ μὴ παρέχουν εὐκαιρίαν ἀναιφυγῆς εἰς τὸν μαθητὴν, τότε ἡ θέσις τοῦ προσκοπισμοῦ εὐκόλως δορίζεται, διότι αὐτὸς σκοπεῖ ἀκριβῶς νὰ πληρώσῃ ἐπωφελῶς καὶ εὐχαρίστως αὐτὰς τὰς ὥρας τῆς ἀναιφυγῆς.

Βεβαίως καὶ εἰς τὸν Προσκοπισμὸν ἔχει ὁ προσκόπος πολλὰ νὰ μάθῃ, ἀλλὰ αὐτὰ δὲν δύναται νὰ παραβληθῶσι οὔτε κατὰ τὴν ποσότητα οὔτε κατὰ τὴν δυσκολίαν πρὸς τὰ σχολικὰ μαθήματα, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ γίνῃ σοβαρὸς λόγος ὅτι ἔνεκεν αὐτῶν τῶν γνώσεων τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ὁ Προσκοπισμὸς οὗτος παύει νὰ εἶνε καθαρῶς ἀναιφυγῆ, ἀλλ' ὅτι ἀποτελεῖ διὰ τὸν μαθητὴν πρόσθετον κόπον.

Τὸ ἰδανικὸν θὰ ἦτο νὰ ἐπὶ ἕνα πανταχοῦ ἄμεσος καὶ διαρκὴς συνεννόησις μεταξὺ σχολείου καὶ προσκοπισμοῦ, ὥστε ἀφοῦ πρῶτον καθορισθῇ τὸ σχολικὸν πρόγραμμα, αἱ προσκοπικαὶ ὀμάδες νὰ διοργανώσουν κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας των ὥστε νὰ μὴ παραβλάπτουν τὸ παράπαν τὴν μαθητικὴν ἐργασίαν. Τοῦτο σημειωτέον ὅτι ἐφαρμόζεται πάντως εἰς τὸν Προσκοπισμὸν, διότι πρὸ τοῦ ὁρισθεῖ ἐκδρομῆ ἢ συγκέντρωσις οἱ ἀρχηγοὶ πληροφοροῦνται πάντοτε ἐὰν τοῦτο εἶνε κατ' ἀρχὴν δυνατὸν.

Ἐπὶ τέλους οἱ γονεῖς ἀφοῦ ἐγγράψουν τὰ τέκνα των ὡς προσκόπους θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκέπτονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον συχάζουν τὰ τέκνα τους, νὰ γνωρίζουν καλλίτερον τὸν Ἀρχηγὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπάγονται αὐτὰ, καὶ ἰδίως νὰ πληροφοροῦνται ἀκριβῶς περὶ τοῦ προγράμματος τῆς δρασεὸς τῆς Ὁμάδος, οὕτως ὥστε νὰ εἶνε εἰς ἀκριβῆ γινώσκουσιν τοῦ τί γίνεται καὶ τὰ μικρὰ νὰ μὴ εὐρίσκονται πρὸ τοῦ πειρασμοῦ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἀγνοίαν τῶν γονέων.

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΚΕΝΤΡ. ΕΠΙΤΡ. ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Σ' ἓνα Χριστουγεννιάτικο προσκοπικὸ περιοδικῷ, ὁ ἀρχιπροσκόπος στρατηγὸς Baden Powell εὐχεται καλὰ Χριστούγεννα στοὺς προσκόπους του καὶ προσθέτει μερικὰς συμβουλὰς. Μεταξὺ ἄλλων λέγει :

« Ἄν καὶ βρισκόμαστε σ' ἐμπόλεμη κατάστασι, προσπαθήσετε σήμερον νὰ τὸ ξεχάσετε, νὰ σκεφθεῖτε καὶ νὰ μιλήσετε γιὰ τοὺς

ἐχθροὺς μὲ καλοσύνη. Εἶναι Χριστούγεννα, καὶ ὁ Χριστὸς ἐσυγχώρησε τοὺς ἐχθροὺς του. Μὴν ξεχνᾶτε πῶς τὸν πόλεμον αὐτὸν τὸν ἔκανε ὁ Γερμανὸς Κάιζερ καὶ οἱ ὑπουργοὶ του, καὶ ὄχι ὁ λαὸς του. Μὲ τὸ λαὸ δὲν ἔχομε μεῖς καθγὰ, μποροῦμε νὰ τοὺς σκεπτόμαστε χωρὶς ἔχθρα.»

Καὶ σὲ ἄλλο περιοδικῷ, πάλι προσκοπικῷ, λέγει ὁ ἴδιος.

«Φαίνεται σχεδόν Ιεροσολία, τις μέρες αὐτὲς (τῶν Χριστουγέννων) νὰ πολεμοῦν ἀναμεταξύ τους Χριστιανικὰ κράτη. Ἄλλὰ μιᾶς πού γίνεται αὐτὸ, τουλάχιστον σκεφθεῖτε μὲ καλοσύνη τὸν ἐχθρό· ἀναγνωρίσετε τὰ καλὰ τὸν, τὴν ἀνδρεία καὶ τὴν πειθαρχία τοῦ ἐνῶ πολεμᾷ γιὰ κείνο πού τοῦ εἶπαν πῶς εἶναι σωστό. Καὶ συνάμα σκεφθεῖτε τὸν καιρὸ ὅταν ἡ πατρίδα μας θὰ εἶναι ἐξασφαλισμένη ἀπὸ κάθε κίνδυνο καὶ θὰ μπορέσουμε νὰ δώσουμε τὸ χέρι στὸν ἀντίπαλο...» κ.τ.λ.

Ἔτσι μιᾷ γιὰ τοὺς ἐχθρούς του ὁ πολιτισμένος ἄνθρωπος.

Τοὺς ἀντιπάλους μας δὲν πρέπει νὰ τοὺς περιφρονοῦμε καὶ νὰ τοὺς βρίζομε, ἀπλῶς καὶ μόνο γιατί εἶναι ἐντίπαλοί μας, οὔτε πρέπει ποτὲ νὰ ξεχνοῦμε πῶς ὁ στρατιώτης πού πολεμᾷ γιὰ τὴν πατρίδα του κάνει τὸ καθήκον του, ἀκόμα καὶ ὅταν ὁ σκοπὸς τοῦ πολέμου αὐτοῦ εἶναι ἄδικος, ἀκόμα καὶ ὅταν εἶναι ἀνίερος. Ὁ στρατιώτης, τὴν ὥρα πού τὸν καλεῖ ἡ πατρίδα, δὲν ἔχει νὰ κρίνει ἂν εἶναι δίκαιος ἢ ἄδικος ὁ πόλεμος· τὸν καλεῖ ἡ πατρίδα, πρέπει νὰ ὑπακούσει, καὶ ἂν πολεμᾷ μὲ ἀνδρεία καὶ πείσμα, πρέπει νὰ τὸν ἐκτιμοῦμε γι' αὐτὸ, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἐχθρὸς μας καὶ ἂν γυρίζει τὴ λύσσα του ἐναντίον μας.

Μποροῦμε νὰ μισοῦμε τὸν ἐχθρὸ μας καὶ ὅμως νὰ τὸν ἐκτιμοῦμε, ἀκόμα καὶ νὰ τὸν θαυμάζομε.

Αὐτὰ τὰ εὐγενικὰ λόγια τοῦ Baden Powell ἐφαρμόζονται καὶ σὲ μᾶς ὅπως καὶ σὲ κάθε πολιτισμένον ἔθνος· ἐκεῖνα ὅμως πού σὲ μᾶς δὲν ἐφαρμόζονται δυστυχῶς, καὶ πού δὲν μποροῦν νὰ χωρέσουν στὴν ψυχὴ μας, εἶναι ὅσα λέγει γιὰ τοὺς Γερμανοὺς, πῶς «μὲ τὸ λαὸ δὲν ἔχομε μεις καβγά», καὶ «σκεφθεῖτε τὸν καιρὸ ὅταν θὰ μπορέσουμε νὰ δώσουμε τὸ χέρι στὸν ἐχθρό.»

Τοὺς δικούς μας πολέμους δὲν τοὺς κάνει τὸ κέφι ἐνὸς κυβερνήτη· σὲ μᾶς, ἀπὸ αἰῶνες καὶ ἄλλους αἰῶνες, οἱ φυλές μας εἶναι ἐχθρικές, ποτάμια ἀπὸ αἷμα μᾶς χωρίζουν. Χωρὶς νὰ πᾶμε ὡς τὸ μεσαιῶνα μὲ τοὺς Βουλγάρικους πολέμους, τοὺς Κρούμους—Συμεῶνες—Σαμουήλιδες, πού ἐπνιγαν τὶς κατακτήσεις τους σὺν αἷμα, καὶ στὸ πέρασμά τους δὲν ἄφηναν παρὰ στάχτη καὶ ἐρείπια, χωρὶς ν' ἀναφέρουμε πάλι τὸ πάροςμιο τῆς Πόλης, τὴν καταστροφὴ αὐτὴν τὴ μοναδικὴ στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου, ἀρκεῖ μόνο νὰ συλλογιστοῦμε τὰ κακουργήματα τῶν Βουλγάρων στὴ Μακεδονία κατὰ τὸν πόλεμό μας καὶ πρὶν, τὴν Ἀγγίλιο, τὸν Πύργο, τὴ Φιλιπούπολη κ.τ.λ., ἀρκεῖ νὰ γυρίσουμε τὰ μάτια μας κατὰ τὴ Θράκη καὶ τὴ Μικρὰ Ἀσία ὅπου ὀργιάζουν τὸρα οἱ

Τοῦρκοι, γιὰ νὰ νοιώσουμε πῶς ἐμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ δώσουμε τὸ χέρι στὸν ἐχθρό μας, μᾶς καὶ τελείωσε ὁ πόλεμος. Πάρα πολὺ αἷμα τοῦ γένους μας βάφει καὶ ἔβαψε τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, ὄχι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβέρνησης, ὅποιος καὶ νὰ εἶναι, ἀλλὰ τοῦ κάθε ἀτόμου. Οἱ διωγμοί, οἱ σφαγές, οἱ ταπεινώσεις, ἡ σκλαβιά, ὅλες οἱ ἀγριότητες τῶν πρὸ ἀγοίων φυλῶν μᾶς χωρίζουν, φράκτες ἀδιάβατος, ἀπὸ τὸν ἐχθρό μας, εἴτε Βούλγαρο τὸν λέν εἴτε Τοῦρκο.

Ἐμεῖς δὲν κάνομε νὰ ξεχάσουμε τοὺς μάρτυρες καὶ τοὺς ἥρωες πού μαρτύρησαν στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ. Οὔτε πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ποτὲ πῶς τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς εἶναι ἀκόμα δουλωμένο καὶ περιοριμένον ἀπὸ μᾶς νὰ ἐλευθερωθεῖ. Ὅσο ὑπάρχουν Ἑλληνες ὑπόδουλοι, οἱ δικοὶ μας πόλεμοι δὲν ἐτελείωσαν· δὲν μποροῦμε νὰ τείνομε τὸ χέρι στὸν ἐχθρό μας, καὶ ἄς ἔχει σωπάσει τὸ κανόνι.

Αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐμποδίζει ν' ἀναγνωρίζομε καὶ τὰ καλὰ καὶ τὴ δύναμη τῶν ἐχθρῶν μας Αἰμοβόροι καὶ ἄγριοι καὶ σκληροὶ καὶ ἄδικοι καὶ τύραννοι καὶ κακοῦργοι μπορεῖ νὰ εἶναι, καὶ εἶναι· μὰ εἶναι καὶ παληκαράδες καὶ πατριῶτες, καὶ αὐτὸ ὀφείλομε νὰ τὸ ἀναγνωρίσομε στὸ Βούλγαρο ὅσο καὶ στὸν Τοῦρκο.

Ὅταν στοὺς δύο τελευταίους μας πολέμους διασκεδάσαμε λέγοντας πῶς οἱ ἐχθροὶ μας, εἴτε Τοῦρκοι εἴτε Βούλγαροι, εἶναι ἄνθρωποι καὶ φεύγουν ἢ παραδίνονται μόλις δοῦν τὰ εὐζωνάκια μας, ἦταν ἀνοησία καὶ ἦταν ἀνακριβές· γιατί καὶ Τοῦρκοι καὶ Βούλγαροι πολέμησαν, καὶ πολέμησαν λεονταρίσια. Ὅχι μόνο εἶνε ἄδικο νὰ τὸ λέμε, ἀλλὰ εἶνε καὶ ἀνόητο. Μικραίνοντας τὸν ἐχθρὸ βγάζομε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας μίαν ἀξία πραγματικὴ, ἀδικοῦμε καὶ αὐτὰ τὰ λεοντάρια μας, εὐζωνάκια καὶ φαντάρους μας, πού μὲ τὴ θυσία τῆς ζωῆς τους κατετρόπωσαν ἐχθρὸ δυνατό, γενναῖο, πεισματάρη.

Τὸ μῖσος μας γιὰ τὸν ἐχθρὸ, ὅσο δίκαιο καὶ ἂν εἶναι δὲν πρέπει νὰ καταφεύγει σὲ μιὰ παιδιάτικη καὶ βλακώδη ἀρνησὴ τῆς ἀξίας τοῦ ἐχθροῦ ἢ σὲ ἄδικη καταδίκη κάθε πράξης του, ἀκόμα καὶ σὰν εἶναι πατριωτικὴ καὶ γενναία. Ν' ἀναγνωρίζομε, ἀπεναντίας, τὰ καλὰ του, νὰ παραδεχόμαστε τὶς ἀρετὲς του, νὰ βλέπομε τὴ δύναμή του καὶ νὰ ἐτοιμαζόμαστε παληκαρίσια νὰ τὸν ἀντιμετωπίσομε.

Πρῶτος ὅρος γιὰ νὰ τσακίσομε τὸν ἐχθρὸ μας, σὰν ἔλθει ἡ καλὴ ὥρα, εἶναι ν' ἀναγνωρίζομε τὰ προτερήματα πού κάνουν τὴ δύναμή του.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ

ΣΤΑΣΟΥ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ

*Τι χαρά στο παλληκάρι,
δταν πρώτο στη φωτιά,
σκοτωθῆ γὰ τὴν Πατρίδα....*

Ἐπήραμε τὸ πρῶτο Βουλγαρικό πρόχωμα μὲ τὸ λόχο μας. Ἐκεῖ μέσα εὐρήκαμε λίγους νεκροὺς Βουλγάρους, ποὺ τὰ πλιάτσικα εἶχαν παραφουσκωμένα καὶ ξεθωριασμένα τοὺς γυλιούς καὶ τὰ σακκίδια των.

Ἐπιάσαμε σύντομα θέσι στὸ κράσπεδο τοῦ προχώματος καὶ ἀρχίσαμε πυρὰ κατὰ τοῦ ἀπέναντί μας λόφου στὸ ἄλλο τους πρόχωμα. Εἶχαμε λαχανιάσει ἀπὸ τὴν τρεχάλα ποὺ ἐπήραμε στὸν ἀνήφορο, καὶ μὴ σταλαγματιὰ νερὸ ἂν εὐρισκότανε, θὰ μᾶς ἐδρόσιζε τὴ φλόγα ποὺ μᾶς ἀναψε ὁ μεσημεριάτικος καυτερὸς ἥλιος.

Ἦτανε 19 Ἰουνίου ποὺ ἐξεκινήσαμε, στῆς 9 τὸ γιόμα, καλοκαιριάτικα, μὲ οὐλο τὸ τσουξίμο τοῦ ἡλίου, γιὰ νὰ βουτήξουμε μέσα στοῦ ἐχθροῦ τὴ μανία, καὶ νὰ τοῦ δείξουμε πῶς ἀψηφοῦνε τὶς δολοφόνες σφαῖρες του, πῶς δὲν χαμπαρίζουνε τῆς κατάμαυρες ἀποπνευματικῆς ὀβίδες του, πῶς τὸν γιουχαΐζουνε σὰν ὑποχωρῆ, καὶ πῶς πολεμᾶνε παλληκαρίσια μέρα μεσημέρι καὶ ὄχι δολοφονικὰ μὲ αἰφνιδιασμούς.

Ἡ χαρά μας καὶ ἡ ὑπερηφάνειά μας, σὰν πήραμε τὸ πρῶτο πρόχωμα εἶνε ζωγραφιστὲς στὰ πρόσωπά μας, ἐνῶ οἱ σκοτωμένοι καὶ οἱ πληγωμένοι ἀπὸ τὰ παλληκάρια μας, μᾶς ἐξαγριόνουν γιὰ νέα ἐφοδο. Ἐμπρὸς παιδιὰ, βγαίνει μὴ φωνή, ἐμπρὸς καὶ τοὺς ἐπήραμε φαλάγγι.

Μὲ μᾶς χυθῆκαμε ἐμπρὸς, μὲ τὸ τραγοῦδι νικητῆ καὶ λονταριστὸ καρδιά. Οἱ Βούλγαροι ἐφρένιασαν. Ἡ σφαῖρες τους μᾶς σφυρίζουνε σὰν μελίτσι. Ἡ ὀβίδες τους μᾶς ἔρχονται κατακέφαλα. Εἴμαστε σὲ ἴσιωμα καὶ τίποτα δὲν ἀμποδαίει τὶς ἐχθρικῆς σφαῖρες νὰ μᾶς θερίζουνε. Σὲ κάθε μας βῆμα, μᾶς μένουν τρεῖς τέσσερες πληγωμένοι ἢ σκοτωμένοι.

Ἡ ὄρμη ἢ δυνάμει μας καὶ ἡ μανία τοῦ ἐχθροῦ ἀγκαλιάστηκαν.

Ἡ λυπητερὲς φωνὴ τῶν πληγωμένων μας, μᾶς ἀγριεύουν πειὸ πολὺ στὴν προχώρησι. Καὶ ἡ προχώρησι ἢ δίκη μας ἢ ἀδελφιασθῆ, δειλιάζει τὸν ἐχθρό. Τὸ σύνθημα «πάντα ἐμπρὸς» ἔδινε κ' ἐπαιρνε ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὴ θεία καὶ θλιβερῆ, τὴ στιγμή τῆς ζωῆς τῆς Πατρίδας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ δικοῦ μας, τὴ στιγμή ποὺ ἐπαύλευε ὁ Χάρος μας μὲ τὴν τιμὴ τοῦ ἔθνους μας.

Τὰ ζήτω, τὸ μούγκρισμα τῶν κανονιῶν, τὰ ἑκατομμύρια ἢ σφαῖρες ποὺ σφυρίζουν, τὸ πάντα ἐμπρὸς, ἢ βροχὴ τῶν βολιδοφόρων ὀβίδων, ὁ ἀπαίσιος κρότος τῶν πολυβόλων καὶ ἢ θρηνώδικες φωνῆς τῶν πληγωμένων καὶ ἐτοιμοθανάτων, ἐφκίαναν μὴ συνεχῆ καὶ ἀτελεύτητο λέξι ποὺ συμβολικὰ μᾶς ἔλεγε « ἢ τὴν Τιμὴ τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴ ζωὴ σας. » Καὶ τῆς ἀπαντήσαμε μὲ 82 σκοτωμένους καὶ πληγωμένους τὴν « Τιμὴ μας. »

Ἔτσι τῆς ἀπάντησε καὶ ὁ λοχίας ποὺ τοῦσπασε τὸ χέρι μὴ σφαῖρα τὴ στιγμή ἐκεῖνη. « Στάσου νὰ δοκιμάσω ἂν μπορῶ νὰ ρίξω μὲ τὸ ἔρμο τὸ χέρι ποὺ μοῦ τῶφανα οἱ μπουζουκοκέφαλοι, θὰ ντοὺς ρημάξω, ἐγὼ δὲν γυρίζω πίσω ». Τὸν ἀφῆκα ἐδοκίμασε, μὰ ἔμεινε ἀπὸ τοὺς πόνους λιπόθυμος.

ΠΑΝΟΣ Κ. ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οἱ κάτωθι Πρόσκοποι ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὴν κεκανονισμένην δοκιμασίαν ἔλαβον Τὸ Πτυχίον τοῦ **Σηματοτηλεγραφετοῦ**.

1 ΟΜΑΣ

Ἀνδρικόπουλος Γεώργιος, Λαμπριανὸς Μιχαήλ.

2 ΟΜΑΣ

Σκαράκης Γεώργιος, Πετροπουλιάδης Σέλευκος.

4 ΟΜΑΣ

Ἐν. Μπακόπουλος Βασίλειος, Ὑπ. Κατακουζηνὸς Ἀντώνιος, Ὀλιβιέρης Χαράλαμπος Βιτιάδης Ἀναστάσιος, Βιτιάδης Ἀνδρέας, Βουρβούλιας Ἀλέξανδρος, Τριανταφύλλου Βασίλειος.

5 ΟΜΑΣ

Ἐν. Ρούσσης Νικόλαος, Ἐν. Ἰωάννου Εὐάγγελος, Λαβόλης Γεώργιος, Τσουλακίδης Μενέλαος, Φράγκος Γεώργιος.

6 ΟΜΑΣ

Ἐν. Βουρβούλιας Δημήτριος, Ἐν. Κοκκάλης Γεώργιος, Ὑπ. Ρουσιᾶς Ἀριστείδης Βαφέας Δημήτριος.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΤΟΠ. ΕΠΙΤ. Α. Α.

ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΪΡΟΥ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΑΡ. 13

15 Δεκεμβρίου 1915

Δι' εγγράφου υπό χθεσινήν ημερομηνίαν, ἡ Α. Ε. ὁ Διπλωματικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ Πρέσβευος τῆς Ρωσσίας ἐνταῦθα.

Le Caire, le 22 Décembre 1914

Monsieur le Chargé d'Affaires
et cher Collègue,

Ayant eu le grand plaisir de voir à la cérémonie de la fête de Sa Majesté

l'Empereur du 6)19 ct. les braves Boy-Scouts helléniques, dont la présence et la superbe tenue n'ont pas peu ajouté à l'éclat de la solennité, je m'empresse de Vous présenter mes meilleurs remerciements pour cette aimable attention et je vous prie en même temps de bien vouloir transmettre au chef des Boy-Scouts ainsi qu'aux jeunes gens eux mêmes l'expression de ma très vive gratitude.

Veillez agréer, cher Collègue, l'assurance de ma considération la plus distinguée.

Signé: Alexis Smirnow

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Μ. ΜΑΥΡΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΗΜ. ΕΜ. ΚΑΣΔΑΓΛΗΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Αἱ Κυριακάτικαι ἐκδρομαί μας ἐξακολουθοῦν τακτικώτατα, ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπει, ἄλλοτε εἰς τὸ Chatby καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Νούσχαν. Ἡ Νούσχα κατήντησε τὸ ἀγαπημένο πλέον μέρος στρατοπεδεύσεως τῶν Ὁμάδων, καὶ ὄχι μόνον τῶν προσκόπων ἀλλὰ καὶ πολλοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος εἶτε ἀπὸ περιέργειαν ἢ ἐνδιαφέρον, ἔρχεται νὰ καμαρώσῃ τοὺς προσκόπους ἐπιδιδόμενους εὐχαρίστως εἰς τὰ προσκοπικά των καθήκοντα.

Οἱ Πρόσκοποι μας λυποῦνται κατάκαρδα ὅταν ἐνεκα τῆς βροχῆς δὲν κάμουν τὴν τακτικὴν των ἐκδρομὴν, ἢ ὑπαίθριος ζωὴ εἶναι πλέον γι' αὐτοὺς κάτι ἀναπόσπαστον τῆς υπάρξεως των, ἀδιαφοροῦν γὰρ τὰ ἄλλα, οὔτε οἱ κόποι, οὔτε ἡ βροχὴ τοὺς φοβίζουσι πλέον.

Τὴν περασμένη Κυριακὴ, τὴν ἐκδρομὴν μας ἐτίμησε ὁ Γεν. Πρόξενός μας κ. Ἄντ. Σακτούρης εἰς τὸν ὁποῖον ἡ 2α Ὁμάς, Ὁμάς ἥτις ἦτο τῆς ὑπηρεσίας παρέβηκεν προσκοπικὸν γεῦμα ὑπὸ τὰ ἀντίσκηνα, εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν ἐκτὸς τοῦ ἐφόρου ὁμάδων, τῶν βοηθῶν του καὶ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς 2ας, καὶ ὁ κ. Γ. Πηλαβάκης, Μέλος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ μενὴ ἦτο πλουσιώτατον. Κορέας φασόλια μαγερευμένα ἀπὸ τὴν 2α Ὁμάδα. Κορέας καπαμά καὶ μακαρόνια προσφρεθέντα ὑπὸ τῆς 6ης Ὁμάδος. Μακαρόνια τοῦ φούρνου με κυμᾶ καὶ μπακλαβάς ὑπὸ τῆς 5ης Ὁμάδος καὶ πολλὰ ἄλλα. Ὁ κ. Γεν. Πρόξενος ἔμεινε ἐνθουσιασμένος με τὴν μαγειρικὴν μας καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐξα-

κολουθήσῃ νὰ μᾶς ἐπισκέπτεται τακτικὰ εἰς τὰς ἐκδρομάς μας.

Οἱ πρόσκοποι μας δὲν ἀφίνουν στιγμὴν νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ κάμουν κάτι, ἄλλοι παίξουν, ἄλλοι τηλεγραφοῦν, ἄλλοι ἀσκοῦνται στρατιωτικῶς κλπ. τὸ στρατόπεδον εὐρίσκειται πάντοτε ἐν ἐπιφυλακῇ, ἀνάπανσις δὲν ὑπάρχει, εἶναι κάτι ποὺ δὲν γνωρίζουν οἱ πρόσκοποι μας.

Ὁ Ταγματάρχης κ. Cronshaw, ποὺ δὲν λείπη νὰ μᾶς ἐπισκέπτεται ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ σὲ πόσα λεπτὰ οἱ πρόσκοποι μας θὰ ἦσαν εἰς θέσιν ἀφοῦ λύσουν τὸν καταλισμὸν των νὰ παραταχθῶν στὴ γραμμὴ ἔτοιμοι πρὸς ἐκκίνησιν.

Μὲ ἓνα σάλπισμα τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὴν λύσιν τοῦ στρατοπέδου, οἱ πρόσκοποι μας κατώρθωσαν σὲ 4 λεπτὰ νὰ εὐρίσκωνται στὴ γραμμὴ των ἔτοιμοι ἀφοῦ ἔλυσαν τὰς σκηνάς των, ἔτοποθέτησαν αὐτὰς εἰς τὰ μεταγωγικά καὶ ἐφόρεσαν τὴν ἐξάρτησιν των. Ὁ κ. Cronshaw συνεχάρη τὸν Ἐφόρον μας γιὰ τὸ ὄραϊο αὐτὸ ρεκόρ.

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΤΕΪΘΝ

Τὴν πρωτοχρονιά ὁ Ταγματάρχης κ. Α. Ε. Cronshaw τοῦ 5ου Συντάγματος τοῦ Manchester παρέδωσε πρὸς τὴν τῶν Προσκόπων μας τέτιον ἐν τῷ Κήπῳ Ροζέττης, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποῖου οἱ Πρόσκοποι

παρέστησαν εἰς κινηματογραφικὴν παράστα-
σιν διοργανωθεῖσαν ἀποκλειστικῶς δι' αὐ-
τοὺς ἐν τῷ πεδιλοδρομίῳ τοῦ αὐτοῦ ἰδρύ-
ματος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεπαρεστάθησαν
αἱ ἀναμνηστικαὶ εἰκόνες τῶν δύο ἐνδόξων
πολέμων μας.

Εἰς τὸς 4 1/2 μ.μ. οἱ Πρόσκοποι μας
μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐφορον Ὁμάδων κ.
Ἄντ. Μπενάκη καὶ τοὺς Ἀρχηγούς καὶ
Ἐπαρχηγούς των, συντεταγμένοι καθ' ὁμά-
δας ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν τῷ Κήπῳ Ρωζέττης
ὑπὸ τοῦ Ταγματάρχου κ. Cronshaw καὶ
τῶν ἀξιωματικῶν του, ὅστις ὠδήγει αὐτοὺς
ὑποδεικνύων εἰς ἐκάστην Ὁμάδα τὴν ἐν τῇ
αἰθούσῃ θέσιν της. Διὰ τοὺς Ἐπαρχηγούς
τοῦ Σώματος, εἶχε τεθῆ ἰδιαιτέρα τράπεζα,
εἰς δὲ τὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ
τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ Σώματος παρετέθη ἐτέ-
ρα τράπεζα μετὰ τῶν Ἀγγλων Ἀξιωματικῶν.

Τὸ θέαμα τῆς αἰθούσης ἦτο γραφικώτα-
τον, παντοῦ ἀνθη, αἱ Ἀγγλικαὶ καὶ Ἑλλη-
νικαὶ Σημαῖαι ἀδελφωμένοι ἐσυμβόλιζον ἐν
τῷ ὠραίῳ ἐκείνῳ περιβάλλοντι τὴν ἀγάπην
καὶ συμπάθειαν ἣν ἐγέννησεν ὁ παρῶν πό-
λεμος μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ καὶ
τῶν Προσκόπων μας. Εἰς κάθε τράπεζάν
προορισμένον διὰ 4 προσκόπους ὑπῆρχον ἐν
ἀφθονίᾳ, τέιον, γάλα, βούτυρον, γλυκίσματα,
φρούτα καὶ μία ἀνθοδέσμη μὲ δύο ἀδελ-
φωμένες μικρὰς μεταξωτὰς Ἀγγλικὰς καὶ
Ἑλληνικὰς Σημαιοῦλες.

Εἰς τὸ τέιον παρεκάθησαν 350 ἐν ὅλῳ
πρόσωπα μετὰ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ
Διοικητὴς τοῦ θοῦ τάγματος τοῦ Συντάγμα-
τος τοῦ Μάνστερσερ, Συνταγματάρχης κ.
Darlington, οἱ Λοχαγοὶ κ.κ. Leech καὶ
Sanders, ὁ ὑπολοχαγὸς κ. James καὶ πολλοὶ
ἄλλοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ
ὧν τὰ ὀνόματα δυστιχῶς μοι διαφεύγουσιν.
Ἐκ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς μας παρεκάθη-
σαν οἱ κ.κ. Ἄντ. Μπενάκης, Ἀλεξ. Ε. Μπε-
νάκης, Ἀλεξ. Α. Μπενάκης, Στέφανος Σαλ-
βάγος καὶ Π. Ἀρκουδάκης, τῶν λοιπῶν
καλυμμένων ὡς καὶ τῶν Ἀρχηγῶν κ. Α.
Παχουντάκη καὶ Ε. Τσαλουμά.

Οἱ Πρόσκοποι μας ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ
τὴν εἰλικρινῆ αὐτὴν ἀγάπην τῶν Ἀγγλων
Ἀξιωματικῶν, ἐτραγουδῆσαν πρῶτα τὸν
Ἀγγλικὸν Ὑμνον «ὁ Θεὸς σώζοι τὸν Βα-
σιλέα», τὸν Ἑλληνικὸν Ὑμνον καὶ τὴν
Μασσαλιώτιδα ἐν μέσῳ ἀπολύτου ἡσυχίας,
πάντων ἐν στάσει προσοχῆς ἰσταμένων. Τὸ
τέλος ἐκάλυψαν ἐγκάρδια ζήτω ὑπὲρ τοῦ
Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ γενναίου
Στρατοῦ καὶ Στόλου Της. Ἡ εὐθυμία
ἐσκορπίσθη παντοῦ, κάθε Ὁμάς προσεπά-
θει νὰ τραγουδήσῃ πρὸ καλῆτερα ἀπὸ τὰς
ἄλλας, οἱ Ἀγγλοὶ ἐχειροκρότουν κάθε πο-

λεμικὸ μας τραγουδάκι καὶ δὲν ἐτραγουδῆ-
σαν μόνον αὐτὰ οἱ πρόσκοποι μας, ἐτρα-
γουδῆσαν καὶ Ἀγγλικά στρατιωτικὰ τραγού-
δια ποὺ ἔμαθον ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς στρα-
τιώτας.

Εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Ἀγγλων ἀξιωμα-
τικῶν διέκρινε κανεὶς τὴν εὐχαρίστησιν καὶ
χαρὰν ἣν ἐδοκίμαζον ἐν μέσῳ τοῦ σημερινοῦ
μὲν μικροσκοπικοῦ στρατοῦ, αὐριον δὲ ἀν-
ταξίων στρατιωτῶν τῆς ἐνδόξου Ἑλλάδος.
Ὁ Ταγματάρχης μας, ὡς τὸν ἀποκαλοῦν οἱ
Πρόσκοποι μας, ἀεικίνητος, δὲν ἐγνώριζε
πῶς νὰ περιποιηθῆ ὄλους, πάντα γελαστὸς
καὶ εὐθυμος δὲν ἄφινε κανένα πρόσκοπον
χωρὶς νὰ τοῦ προσφέρῃ κάτι, οἱ πρόσκοποι
μας τὸν λατρεύουν ὡς Ἀρχηγόν των.

Τὴν ἀλησμόνητον αὐτὴν συγκέντρωσιν
ἐφωτογράφησε τὸ κατὰστημα Aziz Dorez
κληθὲν ἐπὶ τούτῳ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τείου ἐπεσκέ-
φθησαν τοὺς Προσκόπους μας αἱ ἐρίτιμαί
Κυριαὶ Ἄντ. καὶ Ἀλεξ. Μπενάκη, ἡ σεβα-
στὴ Δέσποινα Σαλβάγου καὶ πολλαὶ ἄλλαι.

Τὴν 8 1/2 μ.μ. μ.μ. ἔληξεν ἡ ὠραία
καὶ ἀλησμόνητος αὐτὴ ἑορτὴ μὲ ἓνα ἐγκάρ-
διον ζήτω ὑπὲρ τοῦ δημοφιλοῦς Ταγματάρ-
χου κ. Α. Ε. Cronshaw.

Λ ΠΤΕΡΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΡΟΥ

Τὸ Σάββατον 6 Δεκεμβρίου ἑορτὴν τοῦ
Ἁγίου Νικολάου ἐορτάζοντες τοῦ φερονί-
μου πατριαρχικοῦ ναοῦ τῆς πόλεώς μας,
ἐψάλη ἡ λειτουργία χοροστατοῦντος τῆς Α.
Μ. τοῦ Πατριάρχου. Εἰς τὸν ναὸν μετέβη-
σαν καὶ ἀπέδωσαν τιμὰς ἐκ τοῦ σώματος τῶν
προσκόπων ἡ α', ἡ β', ἡ γ', ἡ δ', καὶ ἡ στ'
ὁμάδες ὑπὸ τὸν Ἐφορον κ. Μ. Διούφην
καὶ τὸν ἀρχηγόν κ. Χ. Παρασυράκη μετὰ
τοῦ μουσικοῦ σώματος. Κατὰ τὴν λειτουρ-
γίαν παρέστησαν ἐκ τῶν ἐπισήμων ὁ Ἑλλη-
ν καὶ ὁ Ρωσσοὺς πρόξενος, τὰ μέλη τῆς κοινώ-
τητός μας καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀμπε-
τείας σχολῆς. Ἡ Α. Ε. ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσ-
σίας ἐνταῦθα ἐδηροστήθη νὰ στείλῃ τὴν ἐν
τῷ φύλλῳ τούτῳ δημοσιευομένην ἐπιστολὴν
εἰς τὸν κ. Διευθύνοντα τὸ Διπλωματικὸν
πρακτορεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἦτις διεβιβά-
σθη εἰς τὴν τοπικὴν ἐπιτροπὴν.

Τὴν πρώτην, μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀναο-
ρήσεως τῆς Α.Σ.Υ. τοῦ Χουσεὶν Κάμελ,
Κυριακὴν εἰς τὴν ψαλεῖσαν δοξολογίαν ἐν
τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπὸ τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Κοινότητος παρευρέθη ἐκ τοῦ σώ-
ματος τῶν Ἑλλήνων προσκόπων ἡ ε' καὶ ἡ
στ' ὁμάς ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν κ. Ν. Γογονέ-
λην. Τὸ λοιπὸν σῶμα εἶχε ἐκδρομῆν εἰς

Ἡλιούπολιν διὰ τὴν συνεχίση τὰς ἀπὸ τῆς Τετάρτης 23 Δεκεμβρίου ἀρξαμένας ἐξετάσεις τῶν δοκίμων προσκόπων διὰ τὴν ἀποκτιθῆναι τοῦ πτυχίου προσκόπου β' τάξεως εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος καὶ αἱ ομάδες ε' καὶ σ' μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὁδηγηθεῖσαι εἰς τὸ Στάδιον τῆς Ἡλιουπόλεως ὅπου ὁ καταλυσιμὸς καὶ τῶν ἄλλων ομάδων. Αἱ ἐξετάσεις ἐξακολουθοῦν.

Συνεστάθη ἐν Ἡλιουπόλει ὑπὸ τὴν ἀρχιχίαν τοῦ κ. Μ. Μαύρου, ὁμᾶς προσκόπων, τῆς ὁποίας οἱ δόκιμοι πρόσκοποι κατὰ τὴν ἐν Ἡλιουπόλει ἐκδρομὴν τῶν ομάδων Καϊρον ἔδοσαν τὴν νενομισμένην ὀργασιάν, παρονοία τοῦ προέδρου τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς κ. Δ. Κάσδαγλη καὶ τῶν περισσοτέρων μελῶν ταύτης ὡς καὶ πολλῶν φιλοπροσκόπων θεατῶν.

Ἡ Ἐταιρεία τῆς Ἡλιουπόλεως εὐγενῶς καὶ αὐτῇ προσφερομένη διὰ τὴν ιδέαν τοῦ προσκοπισμοῦ παρεχώρησε εὐρύχωρον οἴκημα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ομάδος ταύτης.

Γ. ΒΕΡΒΕΝΙΩΤΗΣ

ΥΠΑΡΧ. ΟΜ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΣΩΜΑ ΧΑΡΤΟΥΜ

Πρὸς τὴν ἡγεσίαν καὶ ἀγαπητῆν

Σύνταξιν τοῦ «Ἔσο Ἐτοιμος»

Εἶμαι συνδρομητὴς καὶ διαβάζω με πολλὴν χαρὰν τὸ θαυμάσιον περιοδικὸν σας. Ὡς πρόσκοπος δὲ τοῦ Χαρτοῦμ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς γράψω μερικὰ δικά μας. Ἄλλὰ ἐδίσταξα, διότι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού γράφω σὲ φύλλο. Ὁ πρόεδρος μας ὁμοῦ κ. Φραγκοῦδης με ἐνεθάρρυνε καὶ μοῦ εἶπε.— «Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶσαι δημοσιογράφος διὰ νὰ γράψῃς, ὅτι βλέπεις καὶ ἀκούεις. Οὔτε θὰ ἤθελα τὸ περιοδικὸν τῶν προσκόπων νὰ γείνη ἀφορμὴ νὰ αὐξήσῃ ἡ μᾶστιξ τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων! Ἄλλὰ νὰ γείνη ἀφορμὴ νὰ μάθουν καὶ οἱ Ἑλληνόπαιδες νὰ ἐξωτερικεύουν χωρὶς στόμφον τὰ αἰσθήματά τους».

Ἐπῆρα λοιπὸν καὶ ἐγὼ φόρα ἀλλὰ τὸ κακὸ εἶναι, ὅτι προσκοπικὴ κίνησις στὸ Χαρτοῦμ σχεδὸν δὲν ὑπάρχει. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ σᾶς γράψω πρῶτον τὴν ἱστορίαν μας.

Εἰς τὸ Χαρτοῦμ ὑπῆρχον πρὸ πολλῶν ἐτῶν δύο τρεῖς ἀθλητικοὶ Σύλλογοι, ὁ Γυμναστικός, ὁ Σκοπευτικός καὶ μία ὁμᾶς παιδιῶν δι' ἀσκήσεις. Τὸν καιρὸν πού ἔδεναν τὰ σκυλιὰ μετὰ τὰ λουκάνικα, ἀφῆκαν ἐποχὴν οἱ ἀγῶνες τῶν Συλλόγων μας καὶ ἰδίως τοῦ Σκοπευτικοῦ. Ἦλθον ὁμοῦ κατόπιν τὰ κακὰ χρόνια καὶ ἐτελείωσαν οἱ φέστες. Δυστυχῶς μαζὺ ἐτελείωσε καὶ κάθε

ζωὴ εἰς τοὺς Συλλόγους μας. Διότι εἶναι τὸ ἔθνικόν μας καιρὸν νὰ μὴ μπορούμεν νὰ βαστάξωμεν τὸ καλὸν πολὺν καιρὸν, καὶ νὰ κουραζώμεθα μετὰ κάθε καλὴν προσπάθειαν.

Ἔτσι παρέλυσαν καὶ οἱ Σύλλογοί μας.

Πέρυσι ὁμοῦς ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσίν τους ὁ δικηγόρος μας κ. Φραγκοῦδης, ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἐγκατασταθεὶς ἐδῶ, καὶ ἀνέζησεν ὀλίγον ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὸ Χαρτοῦμ. Τὰ ἀθλητικά μας σωματεῖα ἠνώθησαν ὅλα ὑπὸ τὴν προεδρίαν του, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔδειξε μεγάλην προθυμίαν νὰ ὑποστηρίξῃ κάθε πρότασίν του. Τὸ Γυμναστήριόν μας εἶναι ἀπὸ τὰ ὠραιότερα. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε τὸ οἰκόπεδον καὶ ἐξώδενσε πολλὰ χρήματα νὰ κἀνῃ τὸ περιτείχισμα. Τώρα πρόκειται νὰ ἠλεκροφωτισθῇ διότι ἐδῶ, ἔνεκα τῆς ζέστης γυμναζόμεθα μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Τὸ σκοπευτήριόν μας εἶναι ἔξω τῆς πόλεως, ἡ δὲ κυβέρνησις δίδει δωρεὰν τὰ τουφέκια, τὰ φυσίγγια καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ στρατοῦ διὰ νὰ μᾶς γυμνᾶζουν κάθε Κυριακῆν. Μαζεύομεθα περίπου 50—100 Ἑλληνες καὶ γυμναζόμεθα κάθε Κυριακῆν εἰς τὴν σκοποβολὴν, κάθε δὲ χρόνον κάμνομεν ἀθλητικούς καὶ σκοπευτικούς ἀγῶνας. Ἐφέτος, ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Σκοπευτηρίου, φρούραρχος τοῦ Χαρτοῦμ, συνταγματάρχης Σμαῖθ πασᾶς, δίδει εἰς τοὺς καλλιτέρους σκοπευτὰς τοῦ μηνὸς ὃ ἑπαθλα.

Σᾶς στέλλω δύο φωτογραφίας διὰ τὸ περιοδικὸν ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία παριστᾷ σκοπευτικὰς ἀσκήσεις ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κ. Φραγκοῦδης, καὶ ἡ ἄλλη πρωϊνὴν συνάθροισιν τῶν σκοπευτῶν μετὰ τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς δύο ἄλλους προγυμναστὰς εἰς τὸ μέσον.*

Κατὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας, ἐπέτυχα ἐγὼ πρῶτος καὶ δι' αὐτὸ ἐὰν ἔχετε ἐνδιαφέρον νὰ ἰδῆτε τὰ μοῦτρα μου, εἶμαι εἰς τὴν δευτέραν φωτογραφίαν ὁ τρίτος ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ κ. Φραγκοῦδης, ἠθέλησε συγχρόνως νὰ δημιουργήσῃ καὶ σῶμα προσκόπων. Κατῶρθωσε δὲ κατόπιν πολλῶν βασάνων νὰ συστηθῇ μία ὁμᾶς ἐκ δεκαπέντε προσκόπων, οἱ ὁποῖοι κάμνομεν συχνὰς ἐκδρομὰς καὶ ἀσκήσεις, καὶ λαμβάνομεν μέρος μετὰ τὴν σημαίαν μας εἰς τὰς ἔθνικὰς ἐορτὰς μας.

Δυστυχῶς ὁμοῦς νὰ διοργανωθοῦμεν εἰς τακτικὸν σῶμα προσκόπων ἐστάθη ἀδύνατον. Πρῶτον εἴμεθα πολὺ ὀλίγοι. Ἄλλὰ τὰ παιδιὰ ἐδῶ δουλεύουν ἀργὰ τὴν νύκτα, δὲν ὑπάρχει δὲ καὶ πολλὴ νεολαία. Ὑπάρχει

* Σημ. Συντ.— Ἐλήφθησαν ἀργὰ καὶ δὲν ἐδημοσιεύθησαν.

προσέτι και μεγάλη αδιαφορία. Έπειτα δὲν ἔχομεν κανέναν νὰ μᾶς προγυμνάσῃ.

Ἐντούτοις καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸ σῶμα τοῦ Χαροῦμ ἔχει κάποια σημασία. Περγουῦμε συχνὰ τοὺς δρόμους μὲ τὴν σημαίαν καὶ τὰ ἔθνικὰ μᾶς τραγούδια, καὶ αὐτὸ εἶναι κατὶ.

Τὶ καλὰ θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐστέλλετε κανένα ἀπὸ τὰ ξεφτέρια σας νὰ μᾶς διοργανώσῃ. Σᾶς ἔγραψα καὶ μερικά πού δὲν εἶναι προσκοπικά, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι σχετικά ἔλπίζω νὰ δημοσιευθοῦν ὅλα. Καὶ ἔὰν σᾶς ἀρέσω, μπορεῖ νὰ σᾶς ξαναγράψω.

ΑΛ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ Χ.Α.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Ἀγοπητέ μοι Πρόσκοπε

Θὰ ἐδιάβασες βέβαια στὸ τελευταῖο φυλλάδιο τοῦ Περιοδικοῦ μας, τίς λίγες γραμμὲς πού ἔγραψε ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Σώματός μας ἐξ αἰτίας τοῦ μικροῦ ἐπεισοδίου, ἢ νὰ πῶ καλλίτερα τῆς παρεξηγήσεως, τοῦ Γυμνασιάρχου Χανίων πρὸς τοὺς προσκόπους, οἱ ὁποῖοι ὑπερήφανοι γιὰ τὴν ἡσαν προσκοποὶ, ἐνόμισαν πὼς ἔπρεπε νὰ φοροῦν τὴν γραφικὴ στολή των καὶ μέσα στὸ Σχολεῖο. Τὸ ζήτημα ἐλύθη εὐτυχῶς ὑπὲρ τῶν Προσκόπων, ἀφοῦ ἔγεινε συζήτησις στὴ Βουλὴ καὶ ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἔνθετος ὑποστηρικτὴς μας, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Β. Βενιζέλος, ὅστις ἐτηλεγράφησε διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὸν κ. Γυμνασιάρχην νὰ δέχεται τοὺς προσκόπους καὶ νὰ φέρεται πρὸς αὐτοὺς καλῶς.

Ἀλλὰ μ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς περάσει ἡ ἰδέα ὅτι, ὅτι δήποτε καὶ ἂν κάνωμεν θὰ εὐρωμεν παντοῦ καὶ πάντοτε ὑποστηρικτὰς καὶ ὅτι πρέπει νὰ παραμελοῦμεν τὰ ἄλλα μαθητικὰ ἢ κοινωνικὰ καθήκοντά μας γιὰ νὰ φανώμεθα μόνο Πρόσκοποι. Ὅχι, χιλιάκις ὄχι, ξεύρετε πολὺ καλὰ, ὅτι ἀπὸ τῆς συγμῆ πού ὀρκισθήκατε, ἐφύγατε πᾶς ἀπὸ τὸ κύκλο τῶν παιδιῶν, ἂν καὶ ἦσθε παιδιά, καὶ ὑρωθήκατε παρὰ πάνω, ἐγένετε ἄνδρες, ἔτσι τὸ θεωρεῖ ὁλος ὁ κόσμος, ἐκτὸς ὀλιγίστων πού δὲν καταλαβένουν τί θὰ πῆ προσκοπος καὶ πὼς εἶνε ὁ προορισμὸς του, γιὰντὸ κάθε σας πρᾶξις πρέπει νὰ εἶναι μετρομένη, σοβαρὰ, ἀνδρική καὶ ὄχι παιδικία. Σεῖς ὡς προσκοποὶ ἔχετε πολλὰς ὑποχρεώσεις, πρέπει νᾶσθε τὸ καλὸ παράδειγμα στὴ κοινωνία, στὸ σπίτι, στὸ σχολεῖο καὶ στὸ Σῶμα. Ἐτσι θὰ μπορέσομε νὰ ἐπιβληθοῦμε ὅταν ὁ κόσμος δὲν θὰ μπορεῖ νὰ μᾶς κατηγορήσῃ εἰς τίποτε καὶ πρὸ πάντων ἐκεῖνοι ἀπὸ σᾶς πού εἶναι μαθηταὶ πρέπει νὰ

προσέχετε πάρα πολὺ, νὰ εἴσθε οἱ καλῆτεροι μαθηταὶ, νὰ συμπεριφέρεσθε καλὰ καὶ νὰ μὴ δίδετε ποτὲ ἀφορμὴ στοὺς καθηγητὰς σας, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ θεωρῆτε σὺν πατέρως σας, γιὰτὶ αὐτοὶ κοπιῶν νὰ σᾶς μάθουν γράμματα γιὰ νὰ βγῆτε στὴ κοινωνία ἄξιοι νὰ γίνετε μέλη της.

Σεῖς πού μαθένετε στοὺς ἄλλους προσκόπους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων καὶ ἔχετε τὴν θέλησιν, πρέπει νὰ μὴ ἀμελήτε τὰ μαθήματά σας. Πόσες φορὲς ὁ Ἀρχηγὸς δὲν σᾶς λέγει ὅτι πρέπει νὰ μελετᾶτε! ἄλλως τε αὐτὸ εἶναι καθήκον σας, εἶναι ὑποχρεώσεις, πού δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀφίνετε ἀνεκτέλεστον, ἀφοῦ ἡ πνευματικὴ σας ἀνάπτυξις θὰ ὠφελήσῃ πολὺ τὸν Προσκοπισμὸ.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι κανεὶς πρόσκοπος δὲν θὰ ἀκούσῃ παρατηρήσεις ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς του διὰν εἶναι ἐπιμελής, πιστεύω μάλιστα ὅτι ὅσον στρυφνὸς καὶ ἂν εἶναι ἓνας καθηγητὴς, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συγκαρῆ τοὺς ἐπιμελεῖς μαθητὰς τους καὶ τοὺς ἔχει ὡς παράδειγμα γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ὁ Προσκοπισμὸς δὲν ἔγεινε παρὰ γιὰ νὰ βοηθῆ τὸ ἔργον τῶν γονέων καὶ διδασκάλων, ὅπως καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ βοηθοῦν τὸ ὑψηλὸν ἔργον του.

Α. ΠΤΕΡΗΣ
ΑΡΧ. Β ΟΜΑΔΟΣ Α· Α

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ὁ πρόσκοπος εἶνε πρὸ παντὸς Ἕλλην καὶ ὡς τοιοῦτος πρέπει ν' ἀγαπᾷ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν μεγάλην μητέρα τὴν Πατρίδα.

Ἐχει καθήκον νὰ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὴν, νὰ πάσχῃ καὶ νὰ πονῆ διὰ τὰς δυστυχίας της, ν' ἀγάλλεται διὰ τοὺς θριάμβους της καὶ νὰ θυσιάζῃ τὸ πᾶν, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν του διὰ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον της.

Ὁ καλὸς Ἕλλην, ὁ ἀγαπῶν εὐλικρινῶς τὴν Ἑλλάδα, συνταυτίζει τὴν τύχην του μὲ τὴν τύχην τῆς Πατρίδος, συμμερίζεται τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας αὐτῆς, καὶ σπεύδει πάντοτε μετὰ προθυμίας νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς Αὐτὴν ὑποχρεώσεις του.

Αἱ πρὸς τὴν Πατρίδα ὑποχρεώσεις μας ἀνάγκη νὰ μὴ παραμελῶνται οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν. Τὸ καθήκον αὐτὸ εἶνε ἱερόν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ δυσανασχετῶμεν δι' ὅτι προσφέρωμεν εἰς τὴν Πατρίδα μας. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην τῆς βοήθειας τῶν τέκνων της διὰ νὰ καταστῆ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ, ὅπως τὴν ὠνειρεύθησαν οἱ πρόγονοί μας.

Θὰ ἔλθῃ μιὰ μέρα, ὅταν ἐνηλικιωθῶμεν, πού καὶ ἡμεῖς, ὡς ἄν τελεῖοι πολῖται, θὰ

προσφέρωμεν τὸν ὄβολόν μας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος. Θὰ πληρώνωμεν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν τοὺς φόρους ποῦ θὰ μᾶς ἐπιβάλλουν, γιὰ τὰ χρήματα αὐτὰ δαπανῶνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, τῶν δύο αὐτῶν ἐλπίδων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄλλὰ, ὑπεράνω ὅλων αὐτῶν τῶν καθηκόντων, ὑπάρχει ἓν, τὸ μεγαλύτερον, τὸ ἱερώτερον. Εἶνε ἡ ἐκτέλεσις τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Ἡμεῖς, οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ βασιζώμεθα εἰς κανέναν ἰσχυρὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν μας πόθων καὶ διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν ὅ,τι δικαίως μᾶς ἀνήκει. Ὅλα θὰ γίνουν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀπὸ τὴν δύναμιν μας ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν μας. Καὶ γι' αὐτὸ πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ ἔχωμεν στρατὸν ἑτοιμον εἰς πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀντιταχθῆ εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ Στόλον ὅστις νὰ κυριαρχήσῃ τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν ὅταν παρουσιασθῆ εὐκαιρία. Ὁ Ἕλληνόπαις πρέπει νὰ προπαρασκευάζεται πάντοτε διὰ νὰ γίνῃ καλὸς στρατιώτης καὶ καλὸς πολίτης. Πρέπει νὰ μάθῃ τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου, τὸν χειρισμὸν τοῦ ὄπλου, τὴν πειθαρχίαν καὶ ὅτι ἄλλο χρειάζεται εἰς τὸν Στρατόν. Καὶ γιὰ τὴν ἐκμάθησιν ὅλων αὐτῶν προβλέπει καὶ φροντίζει τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων.

Ὁ Ἕλλην ἀνήκει εἰς ἓνα Ἔθνος ἀρρήκτως συνδεδεμένον μὲ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον. Ἀνήκει εἰς μίαν Πατρίδα μὲ λαμπρὸν καὶ ἔνδοξον παρελθόν. Καὶ τὸ παρελθὸν αὐτὸ τιμᾷ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ συμπληρώσωμεν τὸ παρελθὸν αὐτὸ καὶ νὰ καταστήσωμεν ἀκόμη ἔνδοξότεραν καὶ ὑπερήφανον τὴν γλυκεῖά μας Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο ὁ Ἕλλην, οὐδέποτε λησμονεῖ τὴν Πατρίδα του. Ὅπου καὶ ἂν μεταβῆ ὅ,τι καὶ ἂν ὑποφέρῃ, ὅ,τι καὶ ἂν ὑποστῆ ἐνθυμεῖται πάντοτε ὅτι κάτω ἐκεῖ ὑπὸ ἓνα γαλάζιο, ἡλιόλουστον οὐρανὸν, ἔχει μίαν Πατρίδα, μίαν Μεγάλην Πατρίδα, τῆς ὁποίας οἱ πόθοι δὲν ἐξεπληρώθησαν, τῆς ὁποίας τὰ δίκαια καταπατοῦνται, καὶ ἡ ὁποία μίαν μέραν θὰ τοῦ ζητήσῃ τὸ αἷμα του καὶ τὸν ὄβολόν του γιὰ νὰ στήσῃ τὸ ἔνδοξον σύμβολον τῆς Ἑλλάδος, τὴν γλυκεῖαν κυανόλευκον, ἐκεῖ ποῦ τὴν ἀνεῖρεῦθῃσαν τὰ παλληκάρια τοῦ Εἰκοσιένα καὶ οἱ ἥρωες τοῦ Κιλκίς, τοῦ Μπιζανίου καὶ τῆς Τζουμαγιάς. Ἐκεῖ ποῦ τὴν θέλει ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης Βασιλεὺς μας.

Ἀπάνω στὴν Ἁγιά Σοφιά.

Γ. Ν. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ

Ἦτον ὠραῖο χειμωνιάτικο ἀπόγευμα. Ὁ οὐρανὸς εἶχε καθαρῶσαι ἀπὸ τὰ σύννεφα κι' ὁ ἥλιος ἔβαινε πρὸς τὴν δύσει του, μεγαλοπρεπῆς μεσ' τὸν γαλάζιο οὐρανό.

Ἡ μάχη εἶχε τελειώσει. Ὁ ἐχθρὸς νικημένος, ἤναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἔμπρὸς στὴν ἀκράτητον ὀρμὴν τοῦ πεζικοῦ, ἐνῶ τὸ πυροβολικὸν τὸν συνέτριβε μὲ τὰ εὐστοχα πυρὰ του. Οἱ διαγγελεῖς μεταδίδουν τὴν διαταγὴν τοῦ Ἀρχιστρατήγου « νὰ καταδιωχθῆ ὁ ἐχθρὸς μέχρις ἐξοντώσεως », καὶ οἱ στρατιῶται ἀλαλάζοντες, μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν νίκην, χύνονται ἔμπροστά, ἀκούραστοι, ἀκράτητοι στὴν ὀρμὴ τους νὰ κυνηγήσουν τὸν φεύγοντα ἐχθρὸν.

Σὲ λίγο μίαν μεγάλην κατάσταση σκηπῆ, στήνεται στὴ μέση τοῦ κάμπου. Εἶνε τὸ χειρουργεῖον. Οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι, ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ τοὺς τραυματιοφορεῖς, προχωροῦν πρὸς τὸ πεδίου τῆς μάχης, γιὰ νὰ περιμαζεύσουν τοὺς τραυματίας. Σκορπίζονται σὲ ὅλη τὴ γραμμὴ καὶ προσπαθοῦν νὰ ξεχωρίσουν τοὺς πληγωμένους μέσα σ' ἐκείνη τὴν ἀνθρωπομάζαν. Ἀνακατεμένοι, νεκροὶ, πληγωμένοι, ἄλογα, τουφέκια, πηλίκια, σπαθιά, λόγχες, παγούρια κυλιοῦνται πάνω στὴ λασπωμένη γῆ, βαμμένη ἀπὸ τὸ αἷμα τόσων παλληκαριῶν.

Οἱ ἱατροὶ περιποιοῦνται τοὺς βαρεῖα τραυματισμένους, τοὺς φορτώνουν ὕστερα στὰ φορεῖα καὶ τοὺς στέλνουν στὸ χειρουργεῖο. Δὲν κάμνουν διάκρισι ἂν εἶνε δικός μας ἢ ἐχθρὸς ὁ τραυματίας· ὅλους τοὺς κυττάζουν μὲ τὴν αὐτὴ στοργή, μὲ τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσι.

Προδοβλητὸ διακόπτει τὴν ἐργασίαν τῶν νοσοκόμων. Ἐκεῖ, στὴν ἀκρὴ τοῦ δρόμου σηκώνεται ἓνα σύννεφο ἀπὸ σκόνη καὶ στὴ στιγμὴ, μίαν ἴλη ἱππικοῦ διέρχεται καλπάζουσα δαιμονιωδῶς πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι ξαναρχίζουν τὴ δουλειά τους.

Ἐξαφνα μέσα στὴν νεκρικὴ ἡσυχία ποῦ ἐβασίλευε, πυροβολισμὸς ἀκούεται καὶ μίαν σφαῖρα περνᾷ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι ἑνὸς στρατιωτικοῦ ἱατροῦ. Ὁ ἀξιοματικὸς στρέφεται πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυροβολισμοῦ, δὲν βλέπει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀνθρωπομάζαν ἐκείνη καὶ ξαναρχίζει πάλι νὰ δένῃ ἐπιδέσμους. Σὲ λίγο ἄλλη τουφεκιά καὶ ἄλλη σφαῖρα βουίζει στὸν αἶρα. Ἀνήσυχος αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ἀνθυπίατρος κυττάζει ὀλό-

γυρα, ἀλλὰ δὲν ἀνακαλύπτει τίποτε τὸ ὑποπτον.

— Ἄκου δῶ, λέγει σ' ἓνα χωροφύλακα, γιὰ κῦταξε ἔκει πέρα ποιὸς εἶνε ποῦ πυροβολεῖ.

Ὁ χωροφύλαξ φεύγει προχωρεῖ ἀνάμεσα στὰ πτώματα, προσέχων νὰ μὴ πατήσῃ κανέναν πληγωμένο. Φθάνει στὸ μέρος ἀπ' ὅπου χτυποῦσαν τὶς τουφεκιές καὶ βλέπει ἓνα Τούρκο ξαπλωμένο χάμω, μὲ τσακισμένο τὸ ἓνα πόδι, ὃ ὁποῖος μόλις τὸν εἶδε πέταξε μακρυνὰ τὸ μάουζερ καὶ σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια.

Ὁ στρατιώτης τὸν κινεῖ ἀγρία, τοῦ δείχνει τὸ τουφέκι καὶ τοῦ δίνει νὰ καταλάβῃ ὅτι αὐτὸς πυροβολοῦσε. Ὁ Τούρκος ἀρνείται κινῶν τὴν κεφαλὴν

— Γιὸκ! Γιὸκ ἐφέντημ!

Γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὁ στρατιώτης κιάνη τὴν κίνη τοῦ τουφεκιοῦ καὶ βλέπει πῶς εἶνε ἀκόμα ζεστή. Τὴ βάζει στὸ χέρι τοῦ τραυματίου γιὰ νὰ βεβαιωθῇ κι' αὐτὸς, κι' ὕστερα μὲ τὴν μεγαλύτερη ἀπάθεια, χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴ στὰ παρακάλια τοῦ πληγωμένου, βγάζει τὸ περιστροφό του, σκοπεύει καὶ πυροβολεῖ. Ἡ σφαῖρα βρήκε τὸν Τούρκο κατάστηθα καὶ τὸν ἄφησε ἀκίνητον.

Ὁ χωροφύλαξ βάζει πάλι τὸ περιστροφὸ στὴ θήκη του καὶ γυρνᾷ κοντὰ στὸν ἀνθυπίατρο.

— Ἐ! τί ἦταν; τὸν ἐρωτᾷ.

— Μπᾶ! τίποτε κύριε ἀνθυπίατρε. Ἐνας τρελλὸς ποῦθελε νὰ ἀστερευθῇ.

ΓΕΩΡ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΑΞΙΟΛΟΓΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Αὐτὰ ἤκουσα νὰ λέγῃ σήμερον ἓνας κύριος πρὸς ἓνα ἄλλον. Ὅθεν τὸν ἠρώτησα διατί, ποιὸς λόγος τὸν ἔκαμε νὰ νομίσῃ ὅτι οἱ Πρόσκοποι εἶνε ἀξιόλογα παιδιά.

«Ἴδου διατί, μοῦ εἶπε. Προχθὲς μετέβαινα εἰς τὴν πόλιν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν υἱόν μου εἰς τὸ σχολεῖον. Καθὼς δὲν γνωρίζω καλῶς τὴν πόλιν ἠρώτησα διὰ τὸν δρόμον. Ὁ πρῶτος τὸν ὁποῖον ἠρώτησα μοι εἶπεν ἀορίστως ποῦ ἐνόμιζε ὅτι εὐρίσκεται τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ δὲν κατῶρθωσα νὰ τὸ εὔρω. Δύο, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε εἰς οὓς ἀπηυθύνθη μοῦ ἔδωκαν δια-

φόρους διευθύνσεις ἢ δὲν ἐγνώριζον ποῦ εὐρίσκεται.

Ἐπὶ τέλους ἀποτείνομαι πρὸς ἓν παιδίον καὶ λέγω: «Κύταξε μικρὲ, ἠρώτησα πέντε διάφορα πρόσωπα διὰ τὸν δρόμον τοῦ..., καὶ κανεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ μὲ πληροφορήσῃ. Εἴμπορεῖς νὰ τὸ κάμῃς σύ;»

— «Μάλιστα, Κύριε, νομίζω ὅτι εἴμπορῶ.»

— «Καὶ πραγματικῶς τὸ ἔκαμε μοῦ ἔδωκε τόσον σαφεῖς καὶ ἀπλᾶς διευθύνσεις ὥστε ἤμην βέβαιος ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ φθάσω εἰς τὸν προορισμόν μου.»

— «Εὐχαριστῶ φίλε μου, τῷ εἶπον, εἶσαι ὁ πρῶτος ὅστις μοι ὑπέδειξε μίαν γραμμὴν ὅπως ἀκολουθήσω. Σὺ πρέπει νὰ γείνης Πρόσκοπος!»

— «Εἶμαι ἤδη», κύριε, εἶπε καὶ χαιρετίσας τὸ παιδίον ἔφυγε. Ἐγὼ δὲ εὔρον εὐκόλως τὸ σχολεῖον καὶ ἀπὸ τότε λέγω «Ἀξιόλογα καὶ ὑποχρεωτικὰ παιδιά οἱ Πρόσκοποι!»

Ι. Μ. ΣΤΟΗΣ

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Ἐνας Πρόσκοπος, ἐξερχόμενος τοῦ κινηματογράφου, συνέλεξε ἓνα βαλάντιον περιέχον ἓν ἀρκετὰ μέγα ποσόν. Ἐντὸς τοῦ βαλάντιου ὑπῆρχε καὶ ἐπισκεπτήριον μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν κυρίας τινός, ἣτις προφανῶς θὰ ἦτο ἡ κάτοχος τοῦ βαλάντιου, καὶ ἐπῆγε ὅπως τὸ ἐπιστρέψῃ.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν ἢ κυρία φυσικῶς ἠδυνασθήθη διότι ἐπανεῦρε τὸ ἀπολεσθὲν βαλάντιον καὶ προσέφερεν ἓν δεκάφραγον εἰς τὸ παιδίον ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς ὑπηρεσίας ἣν τῇ παρέσχε.

Ἄλλὰ τὸ παιδίον ἠρνήθη λέγον: «Ὅχι, εὐχαριστῶ κυρία, εἶμαι Πρόσκοπος!»

Ἡ κυρία κατ' ἀρχὰς ἔδειξεν ὅτι προσεβλήθη καὶ εἶπε: «Ἐὰν νομίσῃς ὅτι δὲν εἶνε ἀρκετὸ, πάρε καὶ αὐτό.» καὶ προσέφερε ἄλλο ἓνα δεκάφραγον.

Ἄλλ' ὁ Πρόσκοπος ἐξήγησε ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἣν ἠτύχησε νὰ τῆς παράσχῃ ἦτο ἓν ἀπὸ τὰ ἐπιβεβλημένα εἰς αὐτὸν ὡς Πρόσκοπου καθήκοντα καὶ χαιρετίσας εὐγενῶς ἀνεχώρησε.

Ι. Μ. ΣΤΟΗΣ

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

ΑΙΦΗΝΗΔΙΑΣΜΟΣ

Μεσάνυχτα!

Σιγή απόλυτος εις τὸ στρατόπεδον. Δὲν ἀκούεται ἄλλο ἀπὸ τὸν ρυθμικὸ βηματισμὸ τοῦ σκοποῦ ποῦ φυλάγει ἄγριον τὸν ὕπνον τῶν συντρόφων του, κι' ἀπὸ τὴ βαρεῖα ἀναπνοὴ τῶν στρατιωτῶν ποῦ κοιμοῦνται κατὰ χάμα. Σκοτιάδι βαθύ! Ποῦ καὶ ποῦ τὸ φεγγάρι βγαίνει μεσ' ἀπὸ τὰ μαῦρα σύννεφα... αἱ ἀχτίδες του φωνάζουν τὸ ἀπέραντο στρατόπεδο.

Χωμένοι μέσα στῆς κουβέρτες τους, οἱ ὀπλίται τουρτουρίζουν ἀπὸ τὸ κρύο. Ἄλλοι κοιμοῦνται βαθειά, ξένοιαστοί, ἀγκαλιασμένοι μετ' ἄλλους. Ἄλλοι ξεκουράζονται τὰ μέλη τους ὑστερα ἀπὸ τὴ μεγάλη, τὴν ἀτελείωτη πορεία. Ξεκουράζονται γιὰ ν' ἀρχίσουν αὐριο τὸν δρόμο τους πρὸς τὰ ἔμπροσθ' ἀπὸ τὸν ξεσκλαβώσαν τους δούλους ἀδελφούς μας.

Κοιμάται τὸ στρατόπεδον!!

Μόνον ἐκεῖ μακρὰ, μέσα στὸ χιόνι, ἓνας ἄνθρωπος ἀγρυπνᾷ. Τυλιγμένος μέσα στὸ μανδύα του, μετ' ἄλλοι σηκωμένος ὡς τ' αὐτὰ, μετ' ἀκούραστο μάτι, προσπαθεῖ νὰ διαπεράσῃ τὰ σκοτὴ τῆς νυκτός. Τὸ ὄπλο του, τὸ πιστό του μάνλιχερ, εἶνε ὁ μόνος ἀλλὰ καὶ ὁ πολυτιμότερος σύντροφός του.

Εἶνε ὁ Σκοπός!

Αἴφνης μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νυκτός μιὰ φωνὴ ἀκούεται.

— Τίς εἶ,!!!

Εἶνε ὁ σκοπὸς ποῦ κάτι θ' ἄκουσε.

— Τίς εἶ, ἐπαναλαμβάνει ἀλλὰ τίποτε δὲν ἀπαντᾷ.

Πυροβολισμὸς ἀκούεται καὶ στὴ στιγμὴ ἢ σάλπιγξ ξυπνᾷ τοὺς φαντάρους. Οἱ ἄνδρες σηκώνονται ἀμέσως, τρίβουν τὰ μάτια τους, πετοῦν τῆς κουβέρτες, ἀρπάζουν τὸ τουφέκι καὶ τρέχουν ν' ἀποκρούσουν τὸν ἐχθρὸ ποῦ δοκιμάζει νυκτερινὸ αἰφνηδισμὸ.

Τὸ στρατόπεδον ποῦ δέκα λεπτὰ πρὶν εὐρίσκειτο στὴν μεγαλειτέρα ἡσυχία εἶνε τώρα ἀνάστατο. Πυροβολισμοί, ὁμοβροντίαι ἀκούονται ἀπὸ παντοῦ.

— Στὰ ὄπλασάαα!!!

Ἡ ξιφολόγχεσ ἀστράφτουν μεσ' τὸ σκοτάδι. Μὲ μιὰ γενναία ἔφοδο μετ' ἄλλοι τὴν λόγχη, ὁ ἐχθρὸς ἀπεκρούσθη μετ' ἀπώλειαν.

Ἡ σάλπιγξ ἤχει τὸ «παύσατε πῦρ» καὶ οἱ στρατιῶται μαῦροι ἀπὸ τὸ μαροῦτι, γυρνᾶνε στῆς σκηνές τους καὶ σώριαζονται χάμα νὰ ξεκολλοῦν τὸν διακοπέντα ὕπνο τους.

Ὁ σκοπὸς ἐπανέρχεται στὴ θέσι του, ξα-

ναρχίζει τὸ βηματισμὸ του καὶ σ' ἓνα τέταρτο ὄλο τὸ στρατόπεδο κοιμάται.

Ἡ αὐγὴ ἀρχίζει νὰ φωτίζῃ τὸν ὄριζοντα, τὸ φῶς τῆς σελήνης ὑπεχώρησε σιγά-σιγά, κι' ὁ ἥλιος ἀνέτειλε σὲ λίγο. Ὁραῖος, μεγαλοπρεπὴς γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸν κάμπο σπαρμένο ἀπὸ νεκρούς.

Θέαμα ἄγριο, ἀνατριχιαστικὸ!!!

Ἡ σάλπιγξ φωνάζει ἐγερτήριο. Οἱ στρατιῶται σηκώνονται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ διατάζουν προσκλητήριο γιὰ νὰ ἐξακριβωθοῦν αἱ ἀπώλειαι. Λοχίαί, ἐπιλοχίαί, δεκανεῖς, ὄλοι τρέχουν δεξιὰ, ἀριστερὰ, βρίζουν, διαβάζουν καταλόγους.

Τέλος αἱ ἀπώλειαι ἐγνώσθησαν. 12 νεκροὶ καὶ 20 τραυματία.

Μεταξὺ τῶν νεκρῶν καὶ δύο ἔφεδροι ἀξιωματικοί. Ἐνα δάκρυ ὑγραίνει τὰ μάτια τῶν στρατιωτῶν γιὰ τὸ χάσιμο τῶν συντρόφων των.

Δόξα καὶ τιμὴ στὰ παλληκάρια, ποῦ ἔδωκαν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ μεγάλη, μιὰ «Σεβαστὴ Ἑλλάδα». Πέθαναν! ἀλλὰ θὰ ζοῦν πάντοτε στὴ μνήμη τῶν ἐπιζώντων. Πέθαναν γιὰ νὰ ζήσουν εἰς τὴν Ἀθανασίαν.

Αἰωνία τους ἡ μνήμη!

Γ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Τὴν Δευτέραν 2 Ἰουνίου οἱ Πρόσκοποι τοῦ διαμερίσματος Roches, τῆς Γαλλίας, μετ' ἄρχηγόν των ἦσαν κατασκηνωμένοι σὲ μιὰ ἐξοχὴ κοντὰ στὸν μεγάλο δρόμο ποῦ πηγαίνει ἀπὸ τὸ Παρίσι στὴν Granville, ὅτε ἤκουσαν δύο ἐκπυροκροτήσεις. Ἀπὸ τὰς σκηνάς των οἱ Πρόσκοποι εἶδαν ἓνα μικρὸ αὐτοκίνητο τὸ ὁποῖον ἐνῶ ἔτρεχε μετ' ἄλλοι τὴν ταχύτητα, αἴφνης ἔκαμε μιὰ ὀλόκληρη στροφή καὶ ἀνεποδογύρισε, ἀμέσως τότε ὄλοι ἔτρεξαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀτυχήματος. καὶ ἐνῶ οἱ μὲν ἔδιδαν τὰς πρώτας βοηθείας στοὺς πληγωμένους, οἱ ἄλλοι ἔκαμον τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τάξεως. Ἐφεραν σχοινιά μετ' ἄλλοι τὴν περικύκλωσαν τὸ αὐτοκίνητο, ἐπρόσεξαν νὰ μὴ χαλάσουν τὰ ἔγχη ποῦ ἀφῆσαν οἱ τροχοί, καὶ περικύκλωσαν ἐπίσης μιὰ ἄμαξα ἐπάνω στὴν ὁποία ἐκτύπησε τὸ αὐτοκίνητο, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἀργότερα ἢ ἀστυμία νὰ εὔρη τὸν αἴτιο τῆς συγκρούσεως. Ἐξηκολούθησαν δὲ νὰ φρουροῦν ἕως τὸ βράδυ. Μόλα ταῦτα ἐδυσκολεύθησαν ἀρκετὰ

οἱ Πρόσκοποι ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς διαφόρους περιέργους νὰ... παραλάβουν ἐνθύμια ἀπὸ τὸ δυστύχημα. Καὶ τέλος ἐβοήθησαν διὰ νὰ σηκώσουν τὴν ἀμαξία, τὴν ὁποία δὲν ἄρρησαν νὰ τραβήξουν. Ὄταν ἔφευγε ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ἔλεγε στοὺς διπλανοὺς του: «Εὐρέθηκα πολλὰς φορὰς σὲ τέτοια ἄλλα δυστυχήματα, ἀλλὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ εὐρίσκω τὰ ἐργαλεῖα μου χωρὶς νὰ μοῦ λείπη κανένα» καὶ

τοῦτο τὸ χρεωστῶ στοὺς Πρόσκοπους.» Ἴδου τὶ κάνουν οἱ Πρόσκοποι. Ἐὰν δὲν ἦσαν αὐτοὶ ἐκεῖ, καὶ τῶν πληγωμένων ἢ θέσεις θὰ ἔχειοτέρου καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα θὰ ἐκλείποντο.

Ἀλεξάνδρεια 1/12/914

A. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΝΩΜ. 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΡΡΙΨΙΣ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ γνωρίζῃ πῶς νὰ μεταχειρίζεται ἓνα πέλεκυν, ἢ ἓνα κλαδευτήρι διὰ νὰ κόψῃ μικρὰ δένδρα καὶ κλάδους. Διὰ νὰ κόψῃ ἐν δένδρῳ πρέπει νὰ κάμῃς κατ' ἀρχὰς μίαν κοψιὰν εἰς χαμηλότερον μέρος τοῦ κορμοῦ, ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ θέλεις νὰ πέσῃ τὸ δένδρον. Ἐπειτα νὰ κάμῃς εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, ἄλλην κοψιὰν ὀλίγα δάκτυλα ἄνω τῆς πρώτης ἕως ὅτου τὸ δένδρον πέσῃ. Αὐτὸς εἶναι ὁ πρακτικὸς τρόπος διὰ νὰ κόπτονται τὰ δένδρα. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὁποῖος θὰ κόψῃ τὸ δένδρον πρέπει νὰ προσέχει τὴν ὥραν ποῦ θὰ πέσῃ τὸ δένδρον, νὰ εὐγῇ ἀπὸ τὴν μέσην, μὴ τὸν πλακώσῃ ἢ τὸν κτυπήσῃ.
(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΑΘ. Ι. ΚΟΥΛΑΜΠΙΔΗΣ
ΥΠΕΝ. 7 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Ο ΠΑΓΟΣ

Τὸ καλοκαίρι διὰ νὰ προφυλάξωμεν τὸν πάγον ἀπὸ τὴν ζέστην, παίρνομεν δύο δοχεῖα, τὸ ἐν μεγαλύτερον τοῦ ἄλλου, καὶ κλείομεν τὸν πάγον ἐντὸς τοῦ μικροῦ, τὸ ὁποῖον θέτομεν μέσα εἰς τὸ μέγαλον. Τὸν δὲ χώρον, μεταξὺ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ δοχείου, γεμίζομεν μὲ βαμβάκι, μαλλὶ ἢ ἄλλην τινὰ νηματώδη οὐσίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ζέστη δὲν δύναται νὰ φθάσῃ καὶ λυώσῃ τὸν πάγον, διότι δὲν δύναται νὰ διαπεράσῃ τὰς νηματώδεις οὐσίας ὡς κακοὺς ἀγωγοὺς τῆς θερμότητος.

Ἄλλ' ὑπάρχει εὐκολώτερος τρόπος πρὸς διατήρησιν τοῦ πάγου, ὁ ἀκόλουθος: τυλίγομεν τὸν πάγον μὲ προιονίδια ἢ ἄχυρα, καὶ οὕτω τὸν προφυλάσσομεν ἀπὸ τὴν ζέστην, ἐπειδὴ τὰ προιονίδια καὶ τὰ ἄχυρα εἶναι καὶ αὐτὰ, ὡς αἱ ἰνυματώδεις οὐσίαι, κακοὶ ἀγωγοὶ τῆς θερμότητος.

ΔΙΑΓΟΡΑΣ Α. ΜΑΛΤΕΖΟΣ
ΟΜΑΔΟΣ Ι. Α.Α.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΥΨΟΜΕΤΡΗΣΙΣ ΔΕΝΔΡΟΥ

Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, μετρώμεν κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ δένδρου τοῦ ὁποῖου θέλομεν νὰ εὐρωμεν τὸ ὕψος ἐνὸς μέτρου. Εἰς τὸ ὕψος τοῦτο θέτομεν καθέτως ἐπὶ τοῦ δένδρου εἰς ὕψος ἐνὸς μέτρου ἀντικείμενόν τι οὕτως ὥστε νὰ εἶναι τοῦτο καταφανὲς ἐπὶ τῆς σκιάς. Μετὰ ταῦτα μετρώμεν τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ρίζης τοῦ δένδρου μέχρι τοῦ σημείου ἐπὶ τῆς σκιάς ὅπου φαίνεται τὸ ἀντικείμενον καὶ ἤτις εἶναι ἀπόστασις ἀγτιστοιχοῦσα πρὸς σκιάν ὕψους 1 μέτρον. Μετρώμεν κατόπιν τὸ μῆκος ὀλοκλήρου τῆς σκιάς καὶ τὸ διαιροῦμεν διὰ τῆς ἀποστάσεως τῆς σκιάς τοῦ ὕψους ἐνὸς μέτρου τὴν ὁποίαν εὐρωμεν προηγουμένως. Τὸ πηλίκον τὸ ὁποῖον εὐρίσκομεν ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης μᾶς δίδει τὸ ὕψος τοῦ δένδρου εἰς μέτρα. Π.χ. ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ρίζης μέχρι τοῦ σημείου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου πίπτει ἡ σκιά ὕψους 1 μέτρου εἶναι 0,30 μέτρον, τὸ δὲ ὅλον μῆκος τῆς σκιάς 7,80 μέτρον.
 $7,80 : 0,30 = 26$ μέτρον τὸ ὕψος τοῦ δένδρου.

N, E. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ
ΔΟΚ. ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΥΠΟΘΥΜΙΩΝ

Ἀναμίξτε ἴσα μέρη ἰσχυροῦ ὄξους καὶ οἰνοπνεύματος, προσθέσατε δὲ καὶ δύο σταγόνας αἰθέρος. Τὸ μίγμα τοῦτο εἶνε λίαν ὠφέλιμον εἰς τὰς λυποθυμίας.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΟΙΝΟΥ ΝΟΘΕΥΜΕΝΟΥ

Διὰ νὰ βεβαιωθῆτε ἂν ὁ οἶνος εἶναι νοθευμένος ἢ χημικῶς παρεσκευάσθη καὶ ἐχρωματίσθη, ἀρκεῖ νὰ βουτίσετε εἰς αὐτὸ ἓνα κομμάτι σφόγγον ἢ ὀλίγην ψύχαν ἄρτου, τὰ ὁποῖα κατόπιν βάζεται εἰς ἓνα πιάτον μὲ ὀλίγον ψυχρὸν ὕδωρ. Ἐὰν ὁ οἶνος δὲν εἶνε νοθευμένος, τὸ ὕδωρ θὰ χρωματισθῇ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς τετάρτου τῆς

ώρας, εάν όμως είχε νοθευμένος θά χρωμα-
τισθῆ ἀμέσως

Ι. ΣΤΟΗΣ

ΤΟ ΣΦΥΡΙΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΥΓΙΕΙΝΟΝ

Ἐγας Ἄγγλος ἰατρός συμβουλεύει ὅτι τὰ
παιδιά πρέπει νὰ σφυρίζουν ὅσον τὸ δυνα-
τὸ δυνατόν περισσότερο. Τὸ σφύριγμα, λέ-
γει εἶνε ἢ καλλιτέρα ἀσκήσις διὰ τὸ δυνά-
μωμα τῶν πνευμόνων, προτρέπει δὲ τοὺς
ἔχοντας ἀσθενεῖς πνεύμονας νὰ σφυρίζουν
ὅσον τὸ δυνατόν συχνότερον καὶ περισσότε-
ρον. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑποστηρίζει προ-
σέτι ὅτι τὸ σφύριγμα προκαλεῖ εὐθυμία.

Φ. ΚΑΥΚΑΛΟΥΔΗΣ
ΕΝΟΜΟΤ.

ΚΗΛΙΔΕΣ ΣΚΩΡΙΑΣ

Διάλυσις 10 ο)ο ὀξάλικοῦ ὀξέος ἐντὸς
ὑδατος καὶ ἐπάλευσις τῆς κηλίδος μέχρι τε-
λείας ἐξαφανίσεως.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΦΡΩΔΟΥΣ ΛΕΜΟΝΑΔΟΣ

Λαμβάνομεν 10 γραμμάρια κιτρικοῦ ὀξέος
καὶ τὰ διαλύομεν ἐντὸς ὀλίγου ὑδατος. Κα-
τόπιν λαμβάνομεν ἓνα ποτήρι νερὸ καὶ δια-
λύομεν ἐντὸς αὐτοῦ δισάνθρακικὸν νάτριον
(bicarbonate de soude) μισὸ κουταλάκι
μικρὸ, κατόπιν δὲ προσθέτομεν καὶ 3 ἕως
4 τεμάχια ζάχαρι. Μετὰ ταῦτα δὲ ρίπτομεν
τὴν διάλυσιν τοῦ κιτρικοῦ ὀξέως ἐντὸς τοῦ
ποτηρίου. Ὄταν ἀρχίζει νὰ ἀφρίζῃ τὸ ὄλον,
τότε ἡ λεμονάδα εἶναι κατάλληλος πρὸς πόσιν.

ΜΕΛΑΝΗ ΜΑΡΚΑΡΙΣΜΑΤΟΣ

Λαμβάνομε 1 γραμμ. νιτρικοῦ ἀργύρου
καὶ τὸ διαλύομεν ἐντὸς 10 γραμμ. ἀμμωνίας
ἀραιᾶς (10 ο)ο) προσθέτομεν καὶ ὀλίγον
ἀραβικὸν κόμμι καὶ φυλάττομεν τὸ ὄλον ἐν-
τὸς ἐρυθροῦ φιαλίδιου καλῶς παωματισμένου.

ΑΜΥΧΑΙ ΚΑΙ ΚΑΥΜΑΤΑ

Θεραπεύονται εὐκόλως διὰ τοῦ κατωτέ-
ρου ἀπλουστάτου μέσου.

Θραύομεν ἓν φὸν καὶ μετὰ προσοχῆς ἀπο-
σπῶμεν τεμάχιον ἐκ τῆς λεπτῆς καὶ λευκῆς
ἐπιδερμίδος ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερι-
κὸν τοῦ φλοιοῦ. Τὴν ἐπιδερμίδα ταύτην τὴν
ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τοῦ καύματος ἢ τῆς ἀμυ-
χῆς. Μετὰ πάροδον ὀλίγης ὥρας οἱ πόνοι
παύουν ἢ δὲ ἴασις ταχύτερα.

Π. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ 7 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 1 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν προκήρυξιν τοῦ 1ου δια-
γωνισμοῦ μας ἀπέστειλαν ὀρθὰς λύσεις τῶν προ-
βλημάτων καὶ ἔσχον δικαίωμα λαχοῦ οἱ ἑξῆς
Πρόσκοποι:

Α. Κουλαμπίδης, Ι. Ἀναστασιάδης, Α. Βουρβού-
λιας, Α. Κουλαμπίδης, Κ. Στατηρᾶς, Α. Σταματίου,
Α. Μαλτέζος, Β. Μπακόπουλος, Ι. Ἰωάννου, Ι.
Γρόλλος.

Γενομένης δὲ μεταξὺ αὐτῶν κληρώσεως ἐνώ-
πιον τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ
«Ἔσο Ἐτοιμος» ἐβραβεύθησαν οἱ ἑξῆς:

1 Βουρβούλιας Α. Μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ
«Ἔσο Ἐτοιμος», 2ος Μπακόπουλος Β. μίαν ἐξα-
μηνον συνδρομὴν, 3ος Μαλτέζος Α. μίαν ἐξαμηνον
συνδρομὴν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἄνω βραβευθέντες ὅπως μᾶς
ἀποστείλωσι τὰς διευθύνσεις των ἐγκαίρως ἵνα
τοῖς ἀποσταλῶσι τὰ τεύχη.

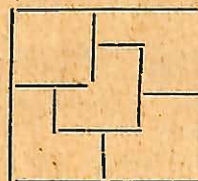
ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ 1 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

2ον) Ἡ διανομὴ τοῦ γάλακτος εἰς δύο ἴσα
μέρη θὰ γίνῃ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

0	0	10
3	0	7
0	3	7
3	3	4
0	6	4
3	6	1
2	7	1
2	0	8
0	2	8
3	2	5
0	5	5

3ον) Ὁ κουρὸς ἐξήρτισε 6 χριστιανούς, 30
ἐβραίους, καὶ ἰθαγενεῖς.

4ον) Τὸ οἰκόπεδον θὰ χωρισθῆ ὡς ἑξῆς:

5ον) Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ὁ 120.

6ον) Ὁ βοσκὸς εἶχε 40 πρόβατα.

7ον) Λύσις τοῦ αἰγίματος: οἱ ὀφθαλμοί.

8ον) Ἦσαν 3 ἄνδρες καὶ 8 γυναῖκες.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

— Ποῖος ἐπενέησε πρῶτος ἀλεξικέρανον.

Π. Καμπουρόπουλος

— Διατί οἱ φωτογραφικαὶ πλάκες προσβάλλου-
ται ὑπὸ τοῦ φωτός.

Π. Καμπουρόπουλος

— Ποῖος ἐφεῦρε τὸν ὀρρὸν τῆς διφτερίτιδος.

Α. Γιαννόπουλος

— Διατί ἡ ἐν ὑπαίθρῳ πυρὰ καίει περισσότε-
ρον ὀπίταν φασὰ ὁ ἄερος.

Ι. Στόης

— Τί εἶναι ἀστραπή καὶ τί κεραυνός.

Ι. Ἀναστασιάδης

— Ποῖον εἶναι τὸ ἐλαφρότερον τῶν μετάλλων
καὶ ποῖον τὸ βαρύτερον τῶν ὑγρῶν.

Π. Καμπουρόπουλος

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Π. Μπουφίδην, Ἀθήνας. Πού νά ἀποδώσωμεν τὴν σιωπὴν σας; περιμένομεν πάντοτε.— Γ. Μίνδλερ, Ἀθήνας. Ἐλάβατε μέρος εἰς τὴν μάχην τῶν Τουρκοβουνίων στείλατε ἐντυπώσεις σας.— Ὑπαρχ. Τσακαλώτον, Ἀθήνας. Ἐπεσκέφθητε Σῶμα Ἀθηνῶν; διατὶ δὲν μᾶς γράφετε;— Ὑπαρχ. Δ. Τσουλακίδην Μυτιλήνη. Ἡ κουραμάνα πὸς σᾶς φαίνεται; θυμᾶσθε καμικὰ φορὰ τὸ Σῶμα μας.— Γ. Σταμπέλον Χαρτοῦμ. Περιμένομεν προσκοπικὴν κίνησιν πόλεώ; σας.— Σ. Συμεωνίδην Μανσοῦρα. Διατὶ δὲν ἐξακολουθεῖτε; δὲν πρέπει νά ἀποθαρρύνεσθε.— Α. Ν. Πουλαράν Ἰσμαηλίαν. Ἐγχαριστοῦμεν πολὺ.— Α. Μαργαρίτην Ἐνταῦθα. Συγχάρουμεν διὰ τὰς μεταφράσεις ἐκ τοῦ Ἀγγλι-

κοῦ καὶ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θά ἔχομεν τὴν συνεργασίαν σας.— Δ. Βαλεντῆν Κάϊρον. Δὲν θά καταβῆτε εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐφέτος; διατὶ ἐπαύσατε τὴν συνεργασίαν σας; καὶ σεῖς ἀποθαρρύνθητε.— Ἀρχηγὸν Γ. Καμπουρόπουλον, Ἐνταῦθα. Ἐλυπήθημεν πολὺ εὐχόμεθα νά εἶναι περαστικά.— Χ. Πατσατζῆν, Ἐνταῦθα. Δὲν πταίομεν ἡμεῖς καλύτερα νά ζητήσητε ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν ἐνωμ. Ν. Στατηρᾶν διότι ἐκεῖνος μᾶς τὸ εἶπε.— Κ. Μπόρζαν, Χιον. Δύνασθε νά στείλητε χαρτονομίσματα ἐντὸς συστημένη; ἐπιστολής.— Ν. Στατηρᾶν. Ν. Γαρόπουλον. Ν. Ἐλευθέρον Ἀλεξανδρείας. Ν. Ραφαήλ Λάρνακα Εὐχόμεθα ἔτη πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς σας ἑορτῆς.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

1ον. Προσκοπικῶν Βιβλίων

Κατοστατικὸν—Κανονισμὸς Σώματος Ἐλληνῶν Προσκόπων	Γ.Δ.	5
Ἐγκόλιον Προσκόπου	»	7
Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ Ὁμάδος	»	5
Παιδιὰ καὶ Ἀσκήσεις	»	3
Ἐγχειρίδιον Ἀσκήσεων καὶ Πεζικῶν Γυμνασίων	»	3
Ὁδηγία πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς Ὁμάδος	»	3
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σηματοηλεγραφητοῦ	»	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σαλπικτοῦ	»	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Ποδηλάτου	»	0.5
2ον. Ἐντύπων διὰ τὰ Σώματα		
Αἰτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αἱ 200	»	15
Προκαταρκτικαὶ Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τὰ 100 ἀντίτυπα	»	20
Ἐντυπα Μαθήματα Σημάτων διὰ Βραχιόνων τὰ 20 ἀντίτυπα	»	20
Ἐντυπα Μαθήματα Τηλεγράφου Μόρσ, τὰ 50 ἀντίτυπα	»	10
Ἀναφοραὶ Ἀρχηγῶν πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ 50	»	10
Ἀναφοραὶ Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ 20	»	10
Δελτίον Ταυτότητος	»	0.2
Βιβλίον Ἐνοσίων	»	6
Φύλλον ἐνοσίων	»	5
Ἦμος τοῦ Σώματος	»	5
Ἐντυπον Πτυχίον Ἀρχηγοῦ	»	—
» » Ὑπαρχηγοῦ	»	—
Ἐντυπα Πτυχία Δοκίμου Πρ. τὰ 25	»	10
» » Προσβ. Β' Τάξ. τὰ 25	»	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγοῦ ὁμάδος (ἀ- δετον) τὰ 100 φύλλα	»	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγοῦ ὁμάδος (δι- ἐν ἔτος,—δεμένον).	»	8
Φύλλα Μητρώου Ὁμάδος τὰ 25	»	10
3ον. Ἄλλων Εἰδῶν		
Ἀσπὴρ (διὰ τοὺς πύλους) ἕκαστος	»	0.5
Φοῖνιξ ἕκαστος	»	1

Ταινία Δοκίμων μὲ τὰς λέξεις «Ἔσο Ἔ-
τοιμος» Γ.Δ. 0.7
Ἀσπὴρ ἐτησίας ὑπηρεσίας. » 1

4ον Ἐγκυκλίων

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου ἀντίτυπα τῶν ἑξῆς Ἐγκυκλίων αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸ «Ἔσο Ἔτοιμος».

α) Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν

- 1). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Χαιρετισμοῦ.
- 2). » 2α — Περὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῶν Ὁμάδων.
- 3). » 5η — Διαγωνισμὸς; Συλλογῆς Ἐηρῶν Φυτῶν.
- 4). » 6η — Διαγωνισμὸς Ἀναβ. Βουνοῦ.
- 5). » 7η — Περιέχουσα διαφ. ὁδηγίας.
- 6). » 8η — Γενικὴ Ἀρχηγία Βασιλέως.
- 7). » 9η — Περιέχουσα διαφ. ὁδηγίας καὶ Κανονισμὸν τελετῆς ὀρκωμοσίας Προσκόπων.
- 8). » 10η — Ὁδηγία περὶ ἰδρύσεως ὁμάδων Προσκόπων καὶ ἐναρξέως κανον. λειτουργίας αὐτῶν.
- 9). » 11η — Ἐπιστολὴ Προϋδπουργοῦ.
- 10). » 12η — Περὶ τηρήσεως Κανονισμῶν καὶ ἐφαρμογῆς Ἐγκυκλίων.

β) Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου

- 11). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Ὄργανισμοῦ Σωμάτων Ἑλλ. Προσκόπων ἐν Αἰγύπτῳ.
- 12). » 2α — Κανονισμὸς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 13). » 3η — Κανονισμὸς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου.
- 14). » 4η — Περὶ Κατατάξ. Προσκόπων.
- 15). » 5η — Περὶ Ἀποδόσεως Τιμῶν.
- 16). » 6η — Περὶ Πειθαρχικῆς Ἐξουσίας ἐν τῇ Ὁμάδι.
- 17). » 7η — Βιβλία Ἀρχηγῶν, Ἀπολυτήρια κτλ.

Εἰς πᾶσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς πάντα Ἀρχηγὸν θέλουσιν σταλῆ ἀντίτυπα τῶν ἄνω Ἐγκυκλίων ὅταν τὰ ζητήσωσι.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου
Alexandrie Rue Rosette 52